

TABELA ZBIEŻNOŚCI – Ustawa o kredycie konsumenckim

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt ustawy o kredycie konsumencki			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG			

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
		T / N			
Art. 1	Celem niniejszej dyrektywy jest harmonizacja niektórych aspektów przepisów ustawowych, wykonawczych i procedur administracyjnych państw członkowskich, dotyczących umów o kredyt konsumencki	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust. 1	1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do umów o kredyt.	T		Art. 1. Ustawa określa: 1) zasady i tryb zawierania umów o kredyt konsumencki; 2) obowiązki kredytodawcy i pośrednika kredytowego w zakresie informacji udzielanych przed zawarciem umowy o kredyt konsumencki oraz obowiązki konsumenta, kredytodawcy i pośrednika kredytowego w związku z zawartą umową o kredyt konsumencki; 3) obowiązki kredytodawcy i pośrednika kredytowego w zakresie informacji udzielanych przed zawarciem umowy o kredyt zabezpieczony hipoteką oraz obowiązki w zakresie informacji zawartych w umowie o kredyt zabezpieczony hipoteką; 4) skutki uchybienia obowiązkom kredytodawcy.	
Art. 2 ust. 1 lit. a	Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do: a) umów o kredyt, który zabezpieczony jest hipoteką lub innym porównywalnym zabezpieczeniem na nieruchomości powszechnie stosowanym w państwie	N			Zdecydowano o przyjęciu rozwiązania polegającego na częściowym uregulowaniu kredytów zabezpieczonych

	członkowskim lub który zabezpieczony jest prawem związanym z nieruchomością;				<p>hipoteką w ramach projektowanej ustawy o kredycie konsumenckim w zakresie przedkontraktowych obowiązków informacyjnych oraz obowiązków informacyjnych w umowie. Jego przyjęcie uzasadnione jest potrzebą zapewnienia odpowiedniej ochrony konsumenta.</p> <p>Ponieważ umowy kredytu hipotecznego mają długoletni charakter, a także wysokość obciążenia jest bardzo wysoka, zakres obowiązków informacyjnych przedumownych, a także transparentność postanowień umów kredytu hipotecznego ma kluczowe znaczenie dla kredytobiorców. Z tego też względu, uzasadnione jest wprowadzenie regulacji w zakresie informacyjnym przedkontraktowym oraz kontraktowym na poziomie ustawy.</p> <p>Potrzeba uregulowania zakresu informacyjnego umów kredytów hipotecznych na poziomie ustawy, a nie na poziomie np. kodeksu dobrych praktyk wynika również z analizy obecnie obowiązujących regulacji w tym zakresie, dokonanej podczas prac nad założeniami do nowej ustawy o kredycie konsumenckim oraz ograniczonymi możliwościami oddziaływania Komisji Nadzoru Finansowego na egzekwowanie stosowania przez banki Rekomendacji KNF.</p>
Art. 2 ust. 1 lit. b	Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do: b) umów o kredyt przeznaczony na sfinansowanie nabycia lub utrzymania prawa własności nieruchomości gruntowej lub istniejącego lub planowanego budynku;	N			Tego rodzaju kredytu, jeżeli nie są zabezpieczone hipoteką, będą podlegały przepisom ustawy o kredycie konsumenckim w

					pełnym zakresie. Całkowite wyłączenie tego rodzaju kredytów obniżyłoby ochronę konsumentów. Z praktyki wynika, że tego rodzaju kredyty są w większości zabezpieczane na hipotecę, co w takich przypadkach będzie oznaczało, że jedynie niektóre przepisy ustawy będą miały zastosowanie (patrz punkt powyżej)
Art. 2 ust. 1 lit. c	Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do: c) umów o kredyt, którego całkowita kwota jest niższa niż 200 EUR lub wyższa niż 75.000 EUR;	N		Art. 3. 1. Przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255 550 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi.	Ponadto, dokonując oceny rynku kredytów konsumenckich w Polsce, za zasadne uznano, rozszerzenie zakresu stosowania nowej ustawy o kredycie konsumenckim na kredyty poniżej 200 Euro, a tym samym utrzymanie status quo ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2001 r. Nr 100, poz. 1081 ze zm.) w tym zakresie. Za przyjęciem takiego rozwiązania przemawiają następujące argumenty. Po pierwsze, wciąż znaczna liczba kredytów udzielanych na polskim rynku finansowym opiewa na drobne kwoty poniżej 200 Euro (ok. 900 zł). Kolejnym argumentem, dla którego należy rozszerzyć zakres stosowania nowej ustawy o kredycie konsumenckim na kredyty o niskiej wartości, jest zagrożenie nadużywania pozycji pożyczkodawców w stosunku do klientów. Należy zwrócić uwagę, iż podmioty udzielające drobnych pożyczek to najczęściej tzw. parabanki, które aktualnie nie podlegają żadnym innym reglamentacjom w Polsce, co

					może stwarzać potencjalne zagrożenie dla konsumentów. Ponadto, wyłączenie kredytów do 200 Euro z zakresu zastosowania nowej ustawy o kredycie konsumenckim mogłoby również spowodować obchodzenie przepisów przez instytucje finansowe poprzez zawieranie kilku umów kredytowych opiewających na mniejsze kwoty.
Art. 2 ust. 1 lit. d	Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do: d) umów najmu lub leasingu, jeżeli ani sama umowa, ani jakakolwiek umowa odrębna nie przewidują obowiązku nabycia przedmiotu umowy; domniemywa się, że taki obowiązek istnieje, jeżeli kredytodawca decyduje o tym jednostronnie;	N		Art. 4. 1. Ustawy nie stosuje się do umów: 2) leasingu, jeżeli umowa nie przewiduje obowiązku przeniesienia własności przedmiotu umowy na konsumenta, z zastrzeżeniem ust. 4; Art. 4. 4 Ustawę stosuje się do umów leasingu i najmu jeżeli umowa odrębna, od tych umów, przewiduje przeniesienie własności przedmiotu tych umów, od żądania kredytodawcy.	
Art. 2 ust. 1 lit. e	Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do: e) umów o kredyt w rachunku bieżącym, który musi być spłacany w ciągu jednego miesiąca;	N		Art. 4. 2 W zakresie: 2) umów o kredyt w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym konsumenta, który jest spłacany przez konsumenta w terminie do jednego miesiąca stosuje się art. 17 ust. 4;	
Art. 2 ust. 1 lit. f	Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do: f) umów o kredyt nieoprocentowany i wolny od wszelkich opłat oraz umów o kredyt zawartych na warunkach przewidujących jego spłatę w terminie trzech miesięcy i wymóg uiszczenia jedynie nieznacznych opłat;	N		Art. 4. 1. Ustawy nie stosuje się do umów: 1) w których konsument nie jest zobowiązany do zapłaty oprocentowania oraz innych kosztów związanych z udzieleniem lub spłatą kredytu konsumenckiego;	Ponieważ dyrektywa o kredycie konsumenckim kwestie ewentualnego uregulowania umów o kredyt, na mocy których termin spłaty nie przekracza trzech miesięcy a konsument zobowiązany jest uiszczyć jedynie „nieznaczne opłaty” pozostawia w gestii państw członkowskich, opowiedziano się za włączeniem do zakresu zastosowania ustawy o kredycie konsumenckim umów o kredyt na mocy których termin spłaty nie przekracza trzech miesięcy a konsument zobowiązany jest uiszczyć jedynie

					nieznaczne opłaty. Przyjęcie tego rozwiązania spowoduje de facto utrzymanie aktualnego stanu prawnego w tym zakresie. Obecnie kredyty krótkoterminowe tzw. „chwilówki” podlegają w pełnym zakresie ustawie o kredycie konsumenckim. Wyłączenie ich z zakresu zastosowania nowej ustawy o kredycie konsumenckim, nawet przy próbie doprecyzowania pojęcia „nieznacznych opłat” mogłoby stanowić zagrożenie obchodzenia przepisów prawa np. poprzez zawieranie kilku krótkoterminowych umów następujących po sobie, bądź wprowadzenie takiej konstrukcji kredytu, w której rzeczywisty koszt byłby ukryty. Ponadto, wydaje się, że nieuzasadnione jest pozbawienie konsumenta ochrony z uwagi na okres kredytowania, ponosi on bowiem jakiś koszt, natomiast subiektywną oceną jest czy określony koszt kredytu jest nieznaczny czy też nie, trudno wyznaczyć taką granicę, a pozostawienie niedookreślonego pojęcia na gruncie prawa polskiego rodzi zbyt duże ryzyko nadużywania tego instrumentu przez przedsiębiorców.
Art. 2 ust. 1 lit. g	Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do: g) umów o kredyt udzielany przez pracodawcę swoim pracownikom w ramach jego działalności dodatkowej, nieoprocentowany lub oprocentowany według rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania niższej od powszechnie stosowanych na rynku i który nie jest oferowany ogółowi społeczeństwa;	N		Art. 4. 1. Ustawy nie stosuje się do umów: 5) o kredyt udzielany wyłącznie pracownikom zatrudnionym u danego pracodawcy w ramach działalności dodatkowej, w której pracownik nie jest zobowiązany do zapłaty oprocentowania lub zobowiązany jest do zapłaty rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania niższej od powszechnie stosowanych na rynku;	

Art. 2 ust. 1 lit. h	Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do: h) umów o kredyt zawartych z przedsiębiorstwami inwestycyjnymi zdefiniowanymi w art. 4 ust. 1 dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych ⁽⁹⁾ lub z instytucjami kredytowymi zdefiniowanymi w art. 4 dyrektywy Rady 2006/48/WE w celu umożliwienia inwestorowi przeprowadzenia transakcji mającej związek z przynajmniej jednym instrumentem wymienionym w sekcji C załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE, w przypadku gdy przedsiębiorstwo inwestycyjne lub instytucja kredytowa udzielająca kredytu bierze udział w takiej transakcji;	N		Art. 4. 1. Ustawy nie stosuje się do umów: 3) zawieranych z podmiotami, o których mowa w art. 3 pkt 32 i 33 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538, z późn. zm. ¹⁾)	
Art. 2 ust. 1 lit. i	Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do: i) umów o kredyt, które są wynikiem ugody osiągniętej w sądzie lub przed innym organem ustawowym;	N		Art. 4 . 1. Ustawy nie stosuje się do umów: 4) o kredyt, będących wynikiem ugody sądowej lub ugody, która jest wynikiem postępowania mediacyjnego;	
Art. 2 ust. 1 lit. j	Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do: j) umów o kredyt, które dotyczą odroczonej spłaty - bez żadnych opłat - istniejącego zadłużenia;	N		Art. 3. 2. Za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności: 3) umowę o odroczeniu konsumentowi terminu spełnienia świadczenia pieniężnego, jeżeli konsument zobowiązany jest do poniesienia jakichkolwiek kosztów związanych z odroczeniem spełnienia świadczenia;	
Art. 2 ust. 1 lit. k	Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do: k) umów o kredyt, przy zawieraniu których od konsumenta wymaga się złożenia tytułem zabezpieczenia przedmiotu u kredytodawcy, jeżeli odpowiedzialność konsumenta jest ściśle ograniczona do tego zastawionego przedmiotu;	N			Ponieważ dyrektywa o kredycie konsumenckim kwestie ewentualnego uregulowania kredytów lombardowych także pozostawia w gestii państw członkowskich, opowiedziano się za objęciem pożyczek lombardowych przepisami ustawy o kredycie konsumenckim. Pierwszym argumentem przemawiającym za przyjęciem tego rozwiązania na gruncie nowej ustawy jest fakt, iż aktualnie tzw. pożyczki lombardowe nie są

					wyłączone z zakresu zastosowania ustawy o kredycie konsumenckim, a więc konsumenci podlegają jej pełnej ochronie. Przyjęcie innego rozwiązania mogłoby oznaczać pogorszenie sytuacji konsumenta. Nie ulega bowiem wątpliwości, że konsumenci, korzystający z pożyczek lombardowych, to przede wszystkim osoby, które – z uwagi na swoją ciężką sytuację majątkową i zarobkową – nie są w stanie uzyskać pożyczki (kredytu) w banku z uwagi na brak zdolności kredytowej. Zatem, jest to grupa osób, która wymaga szczególnej ochrony przed wyzyskaniem ich niekorzystnej sytuacji materialnej. Ponadto, należy zwrócić uwagę, że wyłączenie tej kategorii pożyczek mogłoby spowodować zagrożenie obchodzenia przepisów ustawy o kredycie konsumenckim, przy jednoczesnym braku odpowiednich mechanizmów zabezpieczających pożyczkobiorców przed nadużyciami ze strony właścicieli lombardów.
Art. 2 ust. 1 lit. 1	Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do: l) umów o kredyt dotyczących kredytów udzielanych ograniczonej grupie osób na mocy przepisu ustawowego służącego interesowi ogólnemu, z zastosowaniem niższych stóp oprocentowania niż powszechnie stosowane na rynku lub nieoprocentowanych, lub z zastosowaniem innych warunków, które są korzystniejsze dla konsumenta niż powszechnie stosowane na rynku oraz stóp oprocentowania nie wyższych niż powszechnie stosowane na rynku.	N		Art. 4 . 1. Ustawy nie stosuje się do umów: 6) o kredyt udzielany na mocy przepisów szczególnych: a) z zastosowaniem niższych stóp oprocentowania niż powszechnie stosowane na rynku lub b) jeżeli konsument nie jest zobowiązany do zapłaty oprocentowania lub z zastosowaniem innych warunków, które są korzystniejsze dla konsumenta niż powszechnie stosowane na rynku oraz stóp oprocentowania nie wyższych niż	

				powszechnie stosowane na rynku.	
Art. 2 ust. 3	3. W odniesieniu do umów o kredyt w rachunku bieżącym, który to kredyt podlega spłacie na żądanie lub w terminie trzech miesięcy, stosuje się wyłącznie art. 1-3, art. 4 ust. 1, art. 4 ust. 2 lit. a)-c), art. 4 ust. 4, art. 6-9, art. 10 ust. 1, 4 i 5, art. 12, 15, 17 i art. 19-32.	T		Art. 4 . 2 W zakresie: 3) umów o kredyt w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym konsumenta, który jest spłacany przez konsumenta w terminie do trzech miesięcy lub na żądanie stosuje się art. 7 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 8 - 10, art. 17 ust. 2 i 3, art. 19, 20, 25, 28, 29, art. 30 ust. 2, art. 31, 32, 38, 40, 44, 45 i art. 57;	
Art. 2 ust. 4	4. W odniesieniu do umów o kredyt w formie przekroczenia stosuje się wyłącznie art. 1-3, 18, 20 i 22-32.	T		Art. 4 . 2 W zakresie: 4) przekroczenia środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym stosuje się art. 34 i 39;	
Art. 2 ust. 5	5. Państwa członkowskie mogą ustalić, że wyłącznie art. 1-4, 6. 7 i 9, art. 10 ust. 1, art. 10 ust. 2 lit. a)-h) i l), art. 10 ust. 4 oraz art. 11, 13 oraz 16-32 mają zastosowanie do umów o kredyt zawieranych przez organizację, która: a) została utworzona dla wzajemnych korzyści jej członków; b) nie przynosi zysków osobom innym niż jej członkowie; c) realizuje cel społeczny przewidziany w ustawodawstwie krajowym; d) przyjmuje - wyłącznie od swoich członków - oszczędności oraz zarządza nimi, a także udostępnia tym osobom źródła kredytowania; oraz e) udziela kredytu w oparciu o rzeczywistą roczną stopę oprocentowania, która jest niższa niż stopy powszechnie stosowane na rynku lub w stosunku do której stosuje się pułap ustanowiony w prawie krajowym; i w której członkostwo jest ograniczone do osób zamieszkujących lub zatrudnionych w określonym miejscu lub do pracowników i emerytowanych pracowników określonego pracodawcy lub osób spełniających inne warunki określone w prawie krajowym jako podstawa istnienia więzi między członkami. Państwa członkowskie mogą wykluczyć ze stosowania niniejszej dyrektywy umowy o kredyt zawarte przez taką organizację, w przypadku gdy całkowita wartość	N		Art. 2.. Ustawę stosuje się także do umów o kredyt konsumencki, który spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia swojemu członkowi.	W Polsce za organizację, spełniające warunki z art. 2 ust. 5 dyrektywy należy uznać Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo-Kredytowe, które działają od 1992 roku. Obserwując znaczny wzrost ilości udzielanych przez SKOK-i pożyczek oraz mając na uwadze ochronę interesów konsumentów, a także zapewnienie niezakłóconej konkurencji na rynku kredytów detalicznych należało uznać, że najkorzystniejszym rozwiązaniem jest objęcie ww. instytucji wszystkimi zasadami wynikającymi z nowo uchwalonej dyrektywy.

	<p>wszystkich obowiązujących umów o kredyt zawartych przez tę organizację jest mało znacząca w stosunku do całkowitej wartości wszystkich obowiązujących umów o kredyt w państwie członkowskim, w którym organizacja ma siedzibę, a całkowita wartość wszystkich obowiązujących umów o kredyt zawartych przez wszystkie takie organizacje w tym państwie członkowskim jest niższa niż 1 % całkowitej wartości wszystkich obowiązujących umów o kredyt zawartych w tym państwie członkowskim.</p> <p>Państwa członkowskie co roku sprawdzają, czy w dalszym ciągu spełnione są warunki niezbędne do zastosowania takich wyłączeń, a także podejmują działania mające na celu cofnięcie wyłączenia, w przypadku gdy uznają, że warunki te nie są już spełniane.</p>				
Art. 2 ust. 6	<p>6. Państwa członkowskie mogą określić, że do umów o kredyt przewidujących dokonanie między kredytodawcą a konsumentem uzgodnień dotyczących odroczenia płatności lub sposobu spłaty, w przypadku gdy konsument zalega już ze spłatą zadłużenia wynikającego z pierwotnej umowy o kredyt, stosuje się wyłącznie art. 1-4, art. 6, 7, 9, art. 10 ust. 1, art. 10 ust. 2 lit. a)-i), l) i r), art. 10 ust. 4, art. 11, 13, 16 i art. 18-32, w przypadku gdy:</p> <p>a) uzgodnienia takie prawdopodobnie zapobiegną ewentualnemu postępowaniu sądowemu w związku z taką zaległością; oraz</p> <p>b) wobec konsumenta nie zostaną przy tym zastosowane mniej korzystne warunki w porównaniu z warunkami określonymi w pierwotnej umowie o kredyt.</p> <p>Jednak jeżeli umowa o kredyt jest objęta zakresem stosowania ust. 3, stosuje się wyłącznie przepisy tego ustępu.</p>	N		<p>Art. 4 . 2 W zakresie:</p> <p>5) umów przewidujących odroczenie płatności lub zmianę sposobu spłaty w przypadku gdy konsument zalega już ze spłatą zadłużenia wynikającego z umowy o kredyt, o ile postanowienia tej umowy nie są dla konsumenta mniej korzystne od postanowień zawartych w umowie, do której odnosi się umowa przewidująca odroczenie płatności lub sposobu spłaty - stosuje się art. 7, 8, 10, art. 14, 18, 19, 21, 25, 28, 29, art. 30 ust. 1 pkt 1 - 8, 11, 16 i 17, art. 33 ust. 2, art. 33, 34, 36, 39, 42, 43 i rozdział 4;</p> <p>6) umów określonych w pkt 5, będących umowami o kredyt w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym konsumenta, który jest spłacany przez konsumenta w terminie do trzech miesięcy lub na żądanie - stosuje się art. 7 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 8 - 10, art. 17 ust. 2 i 3, art. 19, 20, 25, 28, 29, art. 30 ust. 2, art. 31, 32, 38, 40, 44, 45 i art. 57.</p>	
Art. 3 lit. a	<p>Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje</p> <p>"konsument" oznacza osobę fizyczną, która w transakcjach objętych niniejszą dyrektywą działa w celach niezwiązanych ze swoją działalnością handlową, gospodarczą lub zawodową;</p>	T		<p>Art. 5. Użyte w ustawie określenia oznaczają:</p> <p>1) konsument - konsument w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny;</p>	

Art. 3 lit. b	Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje "kredytodawca" oznacza osobę fizyczną lub prawną, która udziela kredytu lub daje przyrzeczenie udzielenia kredytu w ramach wykonywanej przez siebie działalności handlowej, gospodarczej lub zawodowej;	T		Art. 5. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 2) kredytodawca - przedsiębiorca w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny, który w zakresie swojej działalności gospodarczej lub zawodowej, udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi kredytu	
Art. 3 lit. c	Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje "umowa o kredyt" oznacza umowę, na mocy której kredytodawca udziela kredytu konsumenckiego lub daje przyrzeczenie udzielenia kredytu konsumenckiego w formie odroczonej płatności, pożyczki lub innego podobnego świadczenia finansowego, z wyjątkiem umów dotyczących ciągłego świadczenia usług lub dotyczących dostaw towarów tego samego rodzaju, jeżeli konsument płaci za takie usługi lub towary w ratach przez okres ich świadczenia lub dostarczania;	T		Art. 3. 1. Przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255 550 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi. 2. Za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności: 1) umowę pożyczki; 2) umowę kredytu w rozumieniu przepisów prawa bankowego; 3) umowę o odroczeniu konsumentowi terminu spełnienia świadczenia pieniężnego, jeżeli konsument zobowiązany jest do poniesienia jakichkolwiek kosztów związanych z odroczeniem spełnienia świadczenia; 4) umowę o kredyt, w której kredytodawca zaciąga zobowiązanie wobec osoby trzeciej, a konsument zobowiązuje się do zwrotu kredytodawcy spełnionego świadczenia; 5) umowę o kredyt odnawialny. 3. Za umowę o kredyt konsumencki nie uważa się umów dotyczących odroczenia terminu spełnienia świadczenia niepieniężnego, którego przedmiotem jest stałe lub sukcesywne świadczenie usług lub dostaw towarów tego samego rodzaju, jeżeli konsument zobowiązany jest do zapłaty za spełnione świadczenie lub dostawę towaru w ustalonych odstępach czasu w trakcie obowiązywania umowy.	
Art. 3 lit. d	Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje	T		Art. 5. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 4) kredyt w rachunku oszczędnościowo-	

	"kredyt w rachunku bieżącym" oznacza zawartą w sposób wyraźny umowę o kredyt, na mocy której kredytodawca umożliwia konsumentowi dysponowanie środkami finansowymi w wysokości przekraczającej bieżące saldo rachunku bieżącego konsumenta;			rozliczeniowym - umowa o kredyt, który kredytodawca udostępnia konsumentowi umożliwiając dysponowanie środkami pieniężnymi w wysokości przekraczającej środki pieniężne zgromadzone na rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym konsumenta;	
Art. 3 lit. e	Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje "przekroczenie" oznacza akceptowane w sposób milczący przekroczenie salda środków, na mocy którego kredytodawca umożliwia konsumentowi dysponowanie środkami finansowymi w wysokości przekraczającej bieżące saldo rachunku bieżącego konsumenta lub udzielony kredyt w rachunku bieżącym;	T		Art. 5. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 2) przekroczenie - każde, inne niż kredyt w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym, akceptowane przez kredytodawcę przekroczenie kwoty środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym lub kwoty udzielonego kredytu w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym;	
Art. 3 lit. f	Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje "pośrednik kredytowy" oznacza osobę fizyczną lub prawną, która nie działa w charakterze kredytodawcy i która w ramach wykonywanej przez siebie działalności handlowej, gospodarczej lub zawodowej za wynagrodzeniem w formie pieniężnej lub każdej innej uzgodnionej formie korzyści finansowej: (i) przedstawia lub oferuje konsumentom umowy o kredyt; (ii) udziela konsumentom pomocy podejmując w związku z umowami o kredyt prace przygotowawcze inne niż wymienione w ppkt (i); lub (iii) zawiera z konsumentami umowy o kredyt w imieniu kredytodawcy;	T		Art. 5. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 3) pośrednik kredytowy - przedsiębiorca w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny, inny niż kredytodawca, który w zakresie swojej działalności gospodarczej lub zawodowej uzyskuje korzyści majątkowe, w szczególności wynagrodzenie od konsumenta, dokonując czynności faktycznych lub prawnych związanych z przygotowaniem, oferowaniem lub zawieraniem umowy o kredyt;	
Art. 3 lit. g	Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje "całkowity koszt kredytu ponoszony przez konsumenta" oznacza wszystkie koszty łącznie z odsetkami, prowizjami, podatkami oraz wszelkimi innymi opłatami, które konsument jest zobowiązany ponieść w związku z umową o kredyt, które to koszty znane są kredytodawcy, z wyjątkiem kosztów notarialnych; uwzględniane są tu także koszty usług dodatkowych związanych z umową o kredyt, w szczególności składki z tytułu ubezpieczenia, jeżeli, dodatkowo, zawarcie umowy dotyczącej usługi	T		Art. 5. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 6) całkowity koszt kredytu - wszelkie koszty, które konsument zobowiązany jest ponieść w związku z umową o kredyt, w szczególności: a) odsetki, opłaty, prowizje, podatki i marże jeżeli są znane kredytodawcy oraz b) koszty usług dodatkowych w przypadku gdy ich poniesienie jest niezbędne do uzyskania kredytu	

	jest niezbędne do uzyskania kredytu lub do uzyskania go na oferowanych warunkach;			- z wyjątkiem kosztów opłat notarialnych ponoszonych przez konsumenta;	
Art. 3 lit. h	Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje "całkowita kwota do zapłaty przez konsumenta" oznacza sumę całkowitej kwoty kredytu i całkowitego kosztu kredytu ponoszonego przez konsumenta;	T		Art. 5. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 8) całkowita kwota do zapłaty przez konsumenta - suma całkowitego kosztu kredytu i całkowitej kwoty kredytu;	
Art. 3 lit. i	Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje "rzeczywista roczna stopa oprocentowania" oznacza całkowity koszt kredytu ponoszony przez konsumenta, wyrażony jako wartość procentowa całkowitej kwoty kredytu w stosunku rocznym, w odpowiednich przypadkach, wraz z kosztami, o których mowa w art. 19 ust. 2;	T		Art. 5. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 12) rzeczywista roczna stopa oprocentowania - całkowity koszt kredytu ponoszony przez konsumenta, wyrażony jako wartość procentowa całkowitej kwoty kredytu w stosunku rocznym;	
Art. 3 lit. j	Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje "stopa oprocentowania kredytu" oznacza stopę oprocentowania wyrażoną jako stałe lub zmienne oprocentowanie stosowane w stosunku rocznym do wypłaconej kwoty kredytu;	T		Art. 5. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 10) stopa oprocentowania kredytu - stopa oprocentowania wyrażona jako stałe lub zmienne oprocentowanie stosowane do całkowitej kwoty kredytu w stosunku rocznym;	
Art. 3 lit. k	Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje "stała stopa oprocentowania kredytu" oznacza, że kredytodawca i konsument uzgadniają w umowie o kredyt stosowanie jednej stopy oprocentowania kredytu przez cały okres obowiązywania umowy o kredyt lub kilku stóp oprocentowania kredytu w okresach będących częścią okresu obowiązywania umowy, wykorzystując przy tym stałą określoną wartość procentową. Jeżeli umowa o kredyt nie określa wszystkich stóp oprocentowania kredytu, stopa oprocentowania kredytu uznawana jest za stałą jedynie w odniesieniu do tych okresów będących częścią okresu obowiązywania umowy o kredyt, dla których stopy oprocentowania kredytu zostały określone wyłącznie przy wykorzystaniu stałej określonej wartości procentowej uzgodnionej przy zawarciu umowy o kredyt;	T		Art. 5. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 11) stała stopa oprocentowania kredytu - stopa oprocentowania określona wyłącznie w umowie o kredyt, przy wykorzystaniu określonej stałej wartości procentowej wyrażonej na cały czas obowiązywania umowy lub w danych okresach obowiązywania umowy;	

Art. 3 lit. l	Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje "całkowita kwota kredytu" oznacza maksymalną kwotę lub łączne kwoty udostępnione na podstawie umowy o kredyt;	T		Art. 5. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 7) całkowita kwota kredytu - suma wszystkich środków pieniężnych, które kredytodawca udostępnia konsumentowi;	
Art. 3 lit. m	Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje "trwały nośnik" oznacza urządzenie umożliwiające konsumentowi przechowywanie informacji kierowanych do niego osobiście w sposób, który daje mu do nich dostęp w przyszłości przez okres odpowiedni do celów, jakim te informacje służą, i który pozwala na odtworzenie przechowywanych informacji w niezmienionej postaci;	T		Art. 5. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 17) trwały nośnik - materiał lub urządzenie służące do przechowywania i odczytywania, przez czas niezbędny, informacji przekazanych konsumentowi, w związku z umową o kredyt, pozwalający na odtworzenie tych informacji w postaci i formie, w jakiej zostały sporządzone lub przekazane.	
Art. 3 lit. n	Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje "umowa o kredyt wiązany" oznacza umowę o kredyt, zgodnie z którą (i) dany kredyt służy wyłącznie finansowaniu innej umowy dotyczącej dostawy określonych towarów lub świadczenia określonej usługi; oraz (ii) obie te umowy stanowią z obiektywnego punktu widzenia jedną transakcję handlową; uznaje się, że jedna transakcja handlowa ma miejsce wtedy, gdy dostawca towarów lub usług sam finansuje kredyt na potrzeby konsumenta lub, w przypadku finansowania przez stronę trzecią, jeżeli kredytodawca korzysta z usług dostawcy towarów lub usług w związku z zawarciem lub przygotowaniem umowy o kredyt lub w przypadku gdy dane towary lub świadczenie danej usługi jest wyraźnie określone w umowie o kredyt.	T		Art. 5. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 14) umowa o kredyt wiązany - umowa o kredyt, z którego jest wyłącznie finansowane nabycie towaru lub usługi na podstawie innej umowy, a obie te umowy są ze sobą powiązane, zgodnie z którymi: a) sprzedawca lub usługodawca udziela kredytu konsumentowi na nabycie towaru lub usługi od tego sprzedawcy lub usługodawcy, albo b) nabycie towaru lub usługi jest finansowane przez kredytodawcę, który współpracuje ze sprzedawcą lub usługodawcą w związku z przygotowaniem lub zawarciem umowy o kredyt, albo c) nabycie towaru lub usługi jest finansowane przez kredytodawcę, a towar lub usługa są szczegółowo określone w umowie o kredyt;	
Art. 4 ust. 1	1. Wszelkie reklamy umów o kredyt podające stopę oprocentowania lub inne dane liczbowe odnoszące się do		T	Art. 7. 1. Kredytodawca lub pośrednik kredytowy w reklamach dotyczących kredytu	

	<p>kosztów kredytu ponoszonych przez konsumenta zawierają standardowe informacje określone w niniejszym artykule.</p> <p>Obowiązek ten nie ma zastosowania, w przypadku gdy ustawodawstwo krajowe wymaga podawania rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania w reklamach dotyczących umów o kredyt, w których nie podaje się stopy oprocentowania lub innych danych liczbowych dotyczących wszelkich kosztów kredytu ponoszonych przez konsumenta w rozumieniu akapitu pierwszego.</p>			<p>konsumenckiego zawierających dane dotyczące kosztu kredytu konsumenckiego podaje konsumentowi w sposób jednoznaczny, zrozumiały i widoczny:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) stopę oprocentowania kredytu wraz z wyodrębnieniem opłat uwzględnianych w całkowitym koszcie kredytu; 2) całkowitą kwotę kredytu; 3) rzeczywistą roczną stopę oprocentowania. <p>2. Kredytodawca lub pośrednik kredytowy, w przypadkach określonych w ust. 1, dodatkowo podaje konsumentowi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) czas obowiązywania umowy; 2) całkowitą kwotę do zapłaty przez konsumenta oraz wysokość rat; 3) cenę towaru lub usługi oraz kwotę wszystkich zaliczek w przypadku umowy o kredyt przewidującej odroczenie płatności. <p>3. Jeżeli do zawarcia umowy o kredyt konsumencki, na warunkach określonych w reklamie, niezbędne jest zawarcie umowy dodatkowej, w szczególności umowy ubezpieczenia, a kosztu takiej umowy nie można z góry określić, kredytodawca lub pośrednik kredytowy podaje konsumentowi w sposób jednoznaczny, zrozumiały i widoczny informację o tym obowiązku wraz z rzeczywistą roczną stopą oprocentowania.</p>	
Art. 4 ust. 2	<p>2. Standardowe informacje określają w sposób jasny, zwięzły i widoczny - na podstawie reprezentatywnego przykładu:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) stopę oprocentowania kredytu, stałą lub zmienną, lub obydwie te stopy, wraz ze szczegółami dotyczącymi wszelkich opłat uwzględnionych w całkowitym koszcie kredytu ponoszonym przez konsumenta; b) całkowitą kwotę kredytu; c) rzeczywistą roczną stopę oprocentowania; <p>w przypadku tych rodzajów umów o kredyt, o których mowa w art. 2 ust. 3, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o odstąpieniu od wymogu podawania rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania;</p>	T		<p>Art. 7. 1. Kredytodawca lub pośrednik kredytowy w reklamach dotyczących kredytu konsumenckiego zawierających dane dotyczące kosztu kredytu konsumenckiego podaje konsumentowi w sposób jednoznaczny, zrozumiały i widoczny:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) stopę oprocentowania kredytu wraz z wyodrębnieniem opłat uwzględnianych w całkowitym koszcie kredytu; 2) całkowitą kwotę kredytu; 3) rzeczywistą roczną stopę oprocentowania. <p>2. Kredytodawca lub pośrednik kredytowy, w przypadkach określonych w ust. 1, dodatkowo podaje konsumentowi:</p>	<p>W przypadku kredytu w rachunku bieżącym spłacanym na żądanie lub w terminie trzech miesięcy, opowiedziano się za odstąpieniem od wymogu podawania RRSO, z uwagi na możliwość wprowadzenia konsumenta w błąd.</p> <p>W art. 8 projektu ustawy określono zasadę, iż informacje, o których mowa w art. 7, kredytodawca lub pośrednik kredytowy podaje na podstawie</p>

	<p>d) w odpowiednich przypadkach, okres obowiązywania umowy o kredyt;</p> <p>e) w przypadku kredytu w formie odroczonej płatności za określony towar lub usługę - cenę gotówkową oraz kwoty wszelkich zaliczek; oraz</p> <p>f) w odpowiednich przypadkach, całkowitą kwotę do zapłaty przez konsumenta oraz wysokość rat.</p>			<p>1) czas obowiązywania umowy;</p> <p>2) całkowitą kwotę do zapłaty przez konsumenta oraz wysokość rat;</p> <p>3) cenę towaru lub usługi oraz kwotę wszystkich zaliczek w przypadku umowy o kredyt przewidującej odroczenie płatności.</p> <p>3. Jeżeli do zawarcia umowy o kredyt konsumencki, na warunkach określonych w reklamie, niezbędne jest zawarcie umowy dodatkowej, w szczególności umowy ubezpieczenia, a kosztu takiej umowy nie można z góry określić, kredytodawca lub pośrednik kredytowy podaje konsumentowi w sposób jednoznaczny, zrozumiały i widoczny informację o tym obowiązku wraz z rzeczywistą roczną stopą oprocentowania.</p> <p>Art. 8. 1. Informacje, o których mowa w art. 7, kredytodawca lub pośrednik kredytowy podaje na podstawie reprezentatywnego przykładu.</p> <p>2. Przy określaniu reprezentatywnego przykładu należy określić warunki umowy o kredyt konsumencki na których kredytodawca lub pośrednik kredytowy spodziewa się zawrzeć, co najmniej dwie trzecie umów danego rodzaju przy uwzględnieniu przez te umowy średniego okresu kredytowania, całkowitej kwoty kredytu i częstotliwości występowania na rynku umów danego rodzaju.</p> <p>3. Kredytodawca lub pośrednik kredytowy zobowiązany jest gromadzić odpowiednie dane w celu ustalenia na ich podstawie reprezentatywnego przykładu.</p>	<p>reprezentatywnego przykładu, który określa warunki umowy o kredyt konsumencki. Przy ustalaniu reprezentatywnego przykładu w odniesieniu do reklamy kredytodawca będzie się odwoływał się do oczekiwanego przez siebie zawarcia dwóch trzecich umów danego rodzaju następujących w konsekwencji proponowanej oferty przy uwzględnieniu średniego okresu kredytowania, całkowitej kwoty kredytu i częstotliwości występowania na rynku umów danego rodzaju.</p>
Art. 4 ust. 3	<p>3. Jeśli do uzyskania kredytu lub do uzyskania go na oferowanych warunkach niezbędne jest zawarcie umowy dotyczącej usługi dodatkowej związanej z umową o kredyt, w szczególności umowy ubezpieczenia, a kosztu takiej usługi nie można z góry określić, informację o obowiązku zawarcia takiej umowy również podaje się w sposób jasny, zwięzły i widoczny wraz z rzeczywistą roczną stopą oprocentowania.</p>	T		<p>Art. 7 . 3. Jeżeli do zawarcia umowy o kredyt konsumencki, na warunkach określonych w reklamie, niezbędne jest zawarcie umowy dodatkowej, w szczególności umowy ubezpieczenia, a kosztu takiej umowy nie można z góry określić, kredytodawca lub pośrednik kredytowy podaje konsumentowi w sposób jednoznaczny, zrozumiały i widoczny informację o tym obowiązku wraz z rzeczywistą roczną stopą</p>	

				oprocentowania.	
Art. 4 ust. 4	4. Niniejszy artykuł stosuje się bez uszczerbku dla dyrektywy 2005/29/WE.	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 5 ust. 1	<p>1. W stosownym czasie przed związaniem się konsumenta umową o kredyt lub ofertą kredytodawca oraz, w stosownych przypadkach, pośrednik kredytowy dostarczają konsumentowi - na podstawie warunków kredytu zaproponowanych przez kredytodawcę, a także, w stosownych przypadkach, zgodnie z preferencjami określonymi przez konsumenta i informacjami przez niego przekazanymi - informacje potrzebne do porównania różnych ofert w celu podjęcia, przy pełnej znajomości faktów, decyzji, czy zawrzeć umowę o kredyt. Informacje te, w formie papierowej lub na innym trwałym nośniku, powinny zostać przekazane przy użyciu standardowego europejskiego arkusza informacyjnego dotyczącego kredytu konsumenckiego określonego w załączniku II. Domniemywa się, że kredytodawca spełnił wymogi informacyjne określone w niniejszym ustępie, a także w art. 3 ust. 1 i 2 dyrektywy 2002/65/WE, jeśli przekazał on konsumentowi standardowy europejski arkusz informacyjny dotyczący kredytu konsumenckiego.</p> <p>Informacje te określają:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) rodzaj kredytu; b) dane identyfikacyjne i adres kredytodawcy, a także, w stosownych przypadkach, dane identyfikacyjne i adres zaangażowanego pośrednika kredytowego; c) całkowitą kwotę kredytu oraz warunki dokonywania wypłat; d) okres obowiązywania umowy o kredyt; e) w przypadku kredytu w formie odroczonej płatności za towar lub usługę lub umowy o kredyt wiązany - towar lub usługę i ich cenę gotówkową; f) stopę oprocentowania kredytu, warunki stosowania tej stopy oprocentowania oraz, jeśli są dostępne, wszelkie indeksy lub stopy referencyjne mające zastosowanie do pierwotnej stopy 	T		<p>Art. 13. 1. Kredytodawca lub pośrednik kredytowy przed zawarciem umowy o kredyt konsumencki zobowiązany jest podać konsumentowi na trwałym nośniku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imię, nazwisko (nazwę) i adres (siedzibę) kredytodawcy i pośrednika kredytowego; 2) rodzaj kredytu; 3) czas obowiązywania umowy; 4) stopę oprocentowania kredytu oraz warunki jej zmiany z podaniem indeksu lub stopy referencyjnej mającej zastosowanie do pierwotnej stopy oprocentowania kredytu; jeżeli umowa o kredyt konsumencki przewiduje różne stopy oprocentowania, informacje te podaje się dla wszystkich stosowanych stóp procentowych w danym okresie obowiązywania umowy; 5) całkowitą kwotę kredytu; 6) terminy i sposób wypłaty kredytu; 7) rzeczywistą roczną stopę oprocentowania oraz całkowitą kwotę do zapłaty przez konsumenta; 8) zasady i terminy spłaty kredytu, w szczególności kolejności zaliczania rat kredytu konsumenckiego na poczet należności kredytodawcy; 9) informację dotyczącą obowiązku zawarcia umowy dodatkowej, w szczególności umowy ubezpieczenia; 10) informację o innych kosztach, które konsument zobowiązany jest ponieść w związku z umową o kredyt konsumencki w szczególności odsetkach, opłatach, prowizjach, marżach oraz kosztach usług 	

<p>oprocentowania kredytu, a także okresy, warunki i procedury zmian stopy oprocentowania kredytu. Jeżeli w różnych okolicznościach stosuje się różne stopy oprocentowania - wyżej wymienione informacje o wszystkich stosowanych stopach;</p> <p>g) rzeczywistą roczną stopę oprocentowania oraz całkowitą kwotę do zapłaty przez konsumenta, przedstawione za pomocą reprezentatywnego przykładu podającego wszystkie założenia przyjęte do obliczenia tej stopy; w przypadku gdy konsument poinformował kredytodawcę o co najmniej jednym ze składników preferowanego przez siebie kredytu, takich jak okres obowiązywania umowy o kredyt i całkowita kwota kredytu, kredytodawca uwzględni te składniki; jeżeli umowa o kredyt przewiduje różne sposoby dokonywania wypłat, w odniesieniu do których obowiązują różne opłaty i stopy oprocentowania, a kredytodawca korzysta z założenia, o którym mowa w załączniku I część II lit. b), zaznacza on, że inne mechanizmy dokonywania wypłat mogą spowodować zastosowanie wyższej rocznej stopy oprocentowania;</p> <p>h) kwotę, liczbę i częstotliwość płatności, jakich ma dokonać konsument, oraz, w stosownych przypadkach, kolejność, w jakiej płatności będą zaliczane na poczet spłaty różnych należnych sald, dla których stosuje się różne stopy oprocentowania;</p> <p>i) w stosownych przypadkach, opłaty za prowadzenie jednego lub kilku rachunków, na których zapisywane są zarówno transakcje płatności, jak i wypłaty, chyba że otwarcie takiego rachunku nie jest obowiązkowe, łącznie z opłatami za korzystanie ze środków płatniczych, zarówno dla transakcji płatności, jak i dla wypłat, a także wszelkie inne opłaty powstałe w związku z umową o kredyt oraz warunki, na jakich opłaty te mogą ulegać zmianie;</p> <p>j) w stosownych przypadkach - konieczność poniesienia przez konsumenta kosztów notarialnych przy zawarciu umowy o kredyt;</p> <p>k) obowiązek, o ile taki istnieje, zawarcia umowy dotyczącej usług dodatkowych związanych z umową o kredyt, w szczególności ubezpieczenia, w przypadku gdy zawarcie takiej umowy jest niezbędne do uzyskania kredytu lub do uzyskania go na oferowanych warunkach;</p> <p>l) stopę oprocentowania mającą zastosowanie w przypadku opóźnienia płatności oraz ustaleń</p>			<p>dodatkowych, jeżeli są znane kredytodawcy, oraz warunki na jakich koszty te mogą ulec zmianie;</p> <ol style="list-style-type: none"> 11) informację o opłatach notarialnych, o ile wystąpią; 12) informację o stopie oprocentowania zadłużenia przeterminowanego, warunki jej zmiany oraz inne opłaty z tytułu zaległości w spłacie kredytu; 13) informację o skutkach braku płatności; 14) informację o wymaganych zabezpieczeniach kredytu konsumenckiego; 15) informację o prawie konsumenta do odstąpienia od umowy; 16) informację o prawie konsumenta do spłaty kredytu przed terminem; 17) informację o prawie kredytodawcy do zastrzeżenia w umowie prowizji za spłatę kredytu przed terminem oraz zasady jej ustalania; 18) informację o prawie konsumenta do otrzymania bezpłatnej informacji dotyczącej sprawdzenia w bazie danych; 19) informację o prawie konsumenta do otrzymania bezpłatnego projektu umowy, na warunkach określonych w art. 12; 20) informację o terminie, w którym kredytodawca lub pośrednik kredytowy jest związany informacjami, które przekazał konsumentowi. <p>2. Kredytodawca lub pośrednik kredytowy przed zawarciem umowy o kredyt wiązany lub w formie odroczonej płatności zobowiązany jest podać konsumentowi na trwałym nośniku dane, o których mowa w ust. 1, oraz opis i cenę towaru lub usługi.</p> <p>Art. 14. 1. Kredytodawca lub pośrednik kredytowy przekazuje konsumentowi dane, o których mowa w art. 13, na formularzu informacyjnym dotyczącym kredytu konsumenckiego, którego wzór określa załącznik nr 1 do ustawy.</p>	
--	--	--	---	--

	<p>dotyczących jej zmian, a także, w stosownych przypadkach, wszelkie opłaty z tytułu zaległości w spłacie;</p> <p>m) ostrzeżenie o konsekwencjach braku płatności;</p> <p>n) w stosownych przypadkach, wymagane zabezpieczenia;</p> <p>o) istnienie lub brak prawa do odstąpienia od umowy;</p> <p>p) prawo do przedterminowej spłaty, o ile ono istnieje i, w stosownych przypadkach, informację na temat prawa kredytodawcy do rekompensaty, a także sposób określania tej rekompensaty zgodnie z art. 16;</p> <p>q) prawo konsumenta do natychmiastowego otrzymania bezpłatnej informacji, zgodnie z art. 9 ust. 2, na temat wyników przeprowadzonej w celu oceny jego zdolności kredytowej weryfikacji w bazie danych;</p> <p>r) prawo konsumenta do bezpłatnego otrzymania na żądanie egzemplarza projektu umowy o kredyt. Przepisu tego nie stosuje się, jeżeli w chwili, gdy konsument zgłasza takie żądanie, kredytodawca nie wyraża chęci zawarcia z konsumentem umowy o kredyt; oraz</p> <p>s) w stosownych przypadkach, czas, przez jaki kredytodawca jest związany informacjami udzielonymi przed zawarciem umowy o kredyt.</p> <p>Wszelkie dodatkowe informacje, jakie kredytodawca przekazuje konsumentowi, są podawane w osobnym dokumencie, który może zostać załączony do standardowego europejskiego arkusza informacyjnego dotyczącego kredytu konsumentckiego.</p>			<p>Art. 16. Kredytodawca lub pośrednik kredytowy może przekazać konsumentowi przed zawarciem umowy o kredyt, na trwałym nośniku, dodatkowo dane inne niż określone w art. 13, łącznie z właściwym formularzem informacyjnym.</p> <p>Art. 24. 1. Kredytodawca lub pośrednik kredytowy ustala rzeczywistą roczną stopę oprocentowania oraz całkowitą kwotę do zapłaty przez konsumenta, na podstawie informacji uzyskanych od konsumenta dotyczących co najmniej jednego ze składników preferowanego przez konsumenta kredytu, w szczególności co do czasu obowiązywania umowy o kredyt konsumentcki lub całkowitej kwoty kredytu.</p> <p>2. Jeżeli konsument nie udzieli informacji zgodnie z ust. 1, kredytodawca lub pośrednik kredytowy ustala rzeczywistą roczną stopę oprocentowania oraz całkowitą kwotę do zapłaty przez konsumenta, na podstawie reprezentatywnego przykładu.</p> <p>3. Do ustalania reprezentatywnego przykładu przepis art. 8 ust. 2 stosuje się odpowiednio.</p> <p>Art. 63. W ustawie z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22, poz. 271, z późn. zm⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>2) w art. 16 b dodaje się ust. 8 w brzmieniu:</p> <p>„8. Obowiązek określony w ust. 1 uważa się za spełniony, jeżeli przedsiębiorca przekazał konsumentowi właściwy formularz informacyjny, o którym mowa odpowiednio w art. 14 ust. 1 lub 19 ust. 1, ustawy z dnia 2010 r. o kredycie konsumentckim.”.</p>	
Art. 5 ust. 2	2. W przypadku kontaktów telefonicznych, o których mowa w art. 3 ust. 3 dyrektywy 2002/65/WE, opis głównych cech usługi finansowej, która ma być dostarczona zgodnie z art. 3 ust. 3 lit. b) tiret drugie tej dyrektywy, zawiera co najmniej elementy określone w	T		Art. 15 . 2. W przypadku przekazywania konsumentowi informacji w formie głosowych komunikatów telefonicznych, kredytodawca lub pośrednik kredytowy zobowiązany jest przekazać konsumentowi co najmniej:	

	ust. 1 lit. c), d), e), f) i h) niniejszego artykułu łącznie z rzeczywistą roczną stopą oprocentowania przedstawioną w formie reprezentatywnego przykładu, a także całkowitą kwotą do zapłaty przez konsumenta.			1) dane określone w art. 13 ust. 1 pkt 3 - 6 i 8; 2) rzeczywistą roczną stopę oprocentowania w formie reprezentatywnego przykładu; 3) całkowitą kwotą do zapłaty przez konsumenta; 4) opis i cenę towaru lub usługi w odniesieniu do umów o kredyt wiązany lub w formie odroczonej płatności.	
Art. 5 ust. 3	3. Jeżeli umowa została zawarta na żądanie konsumenta z zastosowaniem środków porozumiewania się na odległość, które nie pozwalają na przekazanie informacji zgodnie z ust. 1, w szczególności w przypadku, o którym mowa w ust. 2, kredytodawca dostarcza konsumentowi pełnych informacji udzielanych zwykle przed zawarciem umowy natychmiast po zawarciu umowy o kredyt przy zastosowaniu formularza standardowego europejskiego arkusza informacyjnego dotyczącego kredytu konsumenckiego.	T		Art. 15. 1. W przypadku umowy o kredyt konsumencki zawieranej na wniosek konsumenta na odległość, jeżeli środek porozumiewania się na odległość nie pozwala na przekazanie danych zgodnie z art. 13, kredytodawca lub pośrednik kredytowy przekazuje konsumentowi te dane niezwłocznie po zawarciu umowy o kredyt konsumencki na formularzu informacyjnym dotyczącym kredytu konsumenckiego.	
Art. 5 ust. 4	4. Na żądanie konsument otrzymuje bezpłatnie, oprócz standardowego europejskiego arkusza informacyjnego dotyczącego kredytu konsumenckiego, egzemplarz projektu umowy o kredyt. Przepisu tego nie stosuje się, jeżeli w chwili, gdy konsument zgłasza takie żądanie, kredytodawca nie wyraża chęci zawarcia z nim umowy o kredyt.	T		Art. 12. Konsument ma prawo do otrzymania, na wniosek, bezpłatnego projektu umowy o kredyt konsumencki, jeżeli w ocenie kredytodawcy lub pośrednika kredytowego, spełnia on warunki do udzielenia mu kredytu konsumenckiego przez tego kredytodawcę lub pośrednika kredytowego. Projekt umowy powinien zawierać dane konsumenta oraz wszystkie warunki, na których kredyt mógłby zostać udzielony.	
Art. 5 ust. 5	5. W przypadku umowy o kredyt, zgodnie z którą płatności dokonywane przez konsumenta nie są natychmiast odpowiednio zaliczane na poczet spłaty całkowitej kwoty kredytu, ale są wykorzystywane do zgromadzenia kapitału przez okresy i na warunkach określonych w umowie o kredyt lub w umowie dodatkowej, informacje udzielane przed zawarciem umowy, wymagane na mocy ust. 1, zawierają jasne i zwięzłe stwierdzenie, że taka umowa o kredyt nie przewiduje gwarancji spłaty całkowitej kwoty kredytu wypłaconej na jej podstawie, chyba że taka gwarancja jest udzielana.	T		Art. 26. Jeżeli zgodnie z postanowieniami umowy o kredyt, płatności dokonywane przez konsumenta nie są niezwłocznie zaliczane do spłaty całkowitej kwoty kredytu, ale są wykorzystywane do zgromadzenia kapitału przez okresy i na zasadach określonych w umowie o kredyt lub w umowie dodatkowej, informacje udzielane przed zawarciem umowy, o których mowa w art. 13, zawierają jasne i zwięzłe stwierdzenie, że taka umowa o kredyt nie przewiduje gwarancji spłaty całkowitej kwoty kredytu wypłaconej na jej podstawie.	

Art. 5 ust. 6	6. Państwa członkowskie zapewniają, by kredytodawcy i, w stosownych przypadkach, pośrednicy kredytowi udzielali konsumentowi odpowiednich wyjaśnień, w odpowiednich przypadkach przez objaśnienie informacji udzielanych przed zawarciem umowy zgodnie z ust. 1, głównych cech proponowanych produktów oraz konkretnych skutków dla konsumenta, jakie mogą one za sobą pociągać, w tym konsekwencji zaległości w spłacie, tak aby konsument mógł ocenić, czy proponowana umowa o kredyt jest dostosowana do jego potrzeb i sytuacji finansowej. Państwa członkowskie mogą ustalić tryb i zakres takiej pomocy, a także określić podmiot, który ma udzielać pomocy, w zależności od konkretnych okoliczności, w jakich umowa o kredyt jest oferowana, osobę, której jest ona oferowana, a także rodzaj oferowanego kredytu.	T		Art. 11. Kredytodawca lub pośrednik kredytowy zobowiązany jest przed zawarciem umowy o kredyt konsumentowi udzielić konsumentowi wyjaśnień dotyczących treści informacji przekazanych przed zawarciem umowy oraz postanowień zawartych w umowie w sposób umożliwiający konsumentowi podjęcie decyzji dotyczącej umowy o kredyt konsumentowi.	
Art. 6 ust. 1	1. W stosownym czasie przed związaniem się konsumenta jakąkolwiek umową o kredyt lub ofertą dotyczącą umowy o kredyt, o której mowa w art. 2 ust. 3, 5 lub 6, kredytodawca i, w stosownych przypadkach, pośrednik kredytowy dostarczają konsumentowi - na podstawie warunków kredytu zaproponowanych przez kredytodawcę, a także, w stosownych przypadkach, zgodnie z preferencjami określonymi przez konsumenta i informacjami przez niego przekazanymi - informacje potrzebne do porównania różnych ofert w celu podjęcia, przy pełnej znajomości faktów, decyzji, czy zawrzeć umowę o kredyt. Informacje te określają: a) rodzaj kredytu; b) dane identyfikacyjne i adres kredytodawcy, a także, w stosownych przypadkach, dane identyfikacyjne i adres zaangażowanego pośrednika kredytowego; c) całkowitą kwotę kredytu; d) okres obowiązywania umowy o kredyt; e) stopę oprocentowania kredytu; warunki stosowania tej stopy oprocentowania, wszelkie indeksy lub stopy referencyjne mające	T		Art. 17. 1. Kredytodawca lub pośrednik kredytowy przed zawarciem umowy o kredyt w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym zobowiązany jest, z zastrzeżeniem ust. 2 - 4, podać konsumentowi, na trwałym nośniku dane, o których mowa w art. 13 ust. 1. 2. Kredytodawca lub pośrednik kredytowy przed zawarciem umowy o kredyt w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym, który jest spłacany przez konsumenta w terminie do trzech miesięcy zobowiązany jest podać konsumentowi, na trwałym nośniku: 1) dane określone w art. 13 ust. 1 pkt 1 - 5, 12, 18 i 20; 2) informację o warunkach i sposobie rozwiązania umowy o kredyt; 3) informację o opłatach stosowanych w czasie obowiązywania umowy oraz warunki ich zmiany. 3. Kredytodawca lub pośrednik kredytowy przed zawarciem umowy o kredyt w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym, który jest spłacany przez konsumenta na żądanie zobowiązany	

	<p>zastosowanie do pierwotnej stopy oprocentowania kredytu, opłaty mające zastosowanie od chwili zawarcia umowy o kredyt oraz, w stosownych przypadkach, warunki, na jakich opłaty te mogą ulec zmianie;</p> <p>f) rzeczywistą roczną stopę oprocentowania przedstawioną w formie reprezentatywnych przykładów zawierających wszystkie założenia przyjęte do obliczenia tej stopy;</p> <p>g) warunki i procedurę rozwiązania umowy o kredyt;</p> <p>h) w przypadku umów o kredyt, o których mowa w art. 2 ust. 3, w odpowiednich przypadkach wskazanie, że od konsumenta będzie można żądać w dowolnym momencie spłaty pełnej kwoty kredytu;</p> <p>i) stopę oprocentowania mającą zastosowanie do opóźnionych płatności oraz ustalenia dotyczące jej zmian, a także, w stosownych przypadkach, wszelkie opłaty z tytułu opóźnienia w spłacie;</p> <p>j) prawo konsumenta do niezwłocznego otrzymania bezpłatnej informacji, zgodnie z art. 9 ust. 2, na temat wyników przeprowadzonej w celu oceny jego zdolności kredytowej weryfikacji w bazie danych;</p> <p>k) w przypadku umów o kredyt, o których mowa w art. 2 ust. 3, informacje dotyczące opłat stosowanych od chwili zawarcia umowy, a także, w stosownych przypadkach, warunki, na jakich te opłaty mogą ulec zmianie;</p> <p>l) w stosownych przypadkach, czas, przez jaki kredytodawca jest związany informacjami udzielanymi przed zawarciem umowy o kredyt.</p> <p>Informacje te przekazuje się w formie papierowej lub na innym trwałym nośniku, przy czym wszystkie spośród nich są jednakowo widoczne. Można je przekazać przy użyciu europejskiego arkusza informacyjnego dotyczącego kredytu konsumenckiego określonego w załączniku III. Domniemywa się, że kredytodawca spełnił wymogi informacyjne określone w niniejszym ustępie, a także w art. 3 ust. 1 i 2 dyrektywy 2002/65/WE, jeżeli przekazał konsumentowi europejski arkusz informacyjny dotyczący kredytu konsumenckiego.</p>			<p>jest podać konsumentowi, na trwałym nośniku dane, o których mowa w ust. 2, oraz informację o możliwości żądania w dowolnym momencie spłaty pełnej kwoty kredytu przez konsumenta.</p> <p>Art. 19. 1. Kredytodawca lub pośrednik kredytowy może przekazać konsumentowi dane, o których mowa w art. 17 ust. 2 - 4 i art. 18, na formularzu informacyjnym dotyczącym kredytu konsumenckiego w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym, którego wzór określa załącznik nr 2 do ustawy.</p> <p>Art. 63. W ustawie z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22, poz. 271, z późn. zm⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>2) w art. 16 b dodaje się ust. 8 w brzmieniu:</p> <p>„8. Obowiązek określony w ust. 1 uważa się za spełniony, jeżeli przedsiębiorca przekazał konsumentowi właściwy formularz informacyjny, o którym mowa odpowiednio w art. 14 ust. 1 lub 19 ust. 1, ustawy z dnia 2010 r. o kredycie konsumenckim.”.</p>	
--	---	--	--	---	--

Art. 6 ust. 2	2. W przypadku umów o kredyt, o których mowa w art. 2 ust. 3, państwa członkowskie mogą zdecydować o braku obowiązku podawania rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania.	N			Opowiedziano się za skorzystaniem z opcji krajowej, o której mowa w art. 6 ust. 2 dyrektywy i zdecydowano o braku obowiązku podawania rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania kredytu w rachunku bieżącym spłacanym na żądanie lub w terminie trzech miesięcy. Podawanie rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania przy tego rodzaju kredytach jest trudne i może wprowadzać konsumentów w błąd ponieważ nieznaną jest ilość i wysokość spłat, ani też kwota kredytu, z którego konsument ostatecznie skorzysta.
Art. 6 ust. 3	3. W przypadku umowy o kredyt, o której mowa w art. 2 ust. 5 i 6, informacje przekazane konsumentowi zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu obejmują również: a) kwotę, liczbę i częstotliwość płatności, jakich ma dokonać konsument, oraz, w stosownych przypadkach, kolejność, w jakiej płatności będą zaliczane na poczet spłaty różnych należnych sald, dla których stosuje się różne stopy oprocentowania kredytu; oraz b) prawo do przedterminowej spłaty i, w stosownych przypadkach, informację na temat prawa kredytodawcy do rekompensaty, a także sposobu jej określania. Jeżeli umowa o kredyt jest objęta zakresem zastosowania art. 2 ust. 3, stosuje się wyłącznie przepisy ust. 1 niniejszego artykułu.	T		Art. 18. Kredytodawca lub pośrednik kredytowy przed zawarciem umowy o kredyt przewidującej odroczenie płatności lub zmianę sposobu spłaty w przypadku gdy konsument zalega już ze spłatą zadłużenia wynikającego z umowy o kredyt zobowiązany jest podać konsumentowi, na trwałym nośniku: 1) dane określone w art. 13 ust. 1 pkt 1 - 5, 8, 12, 16 - 18 i 20; 2) informację o warunkach i sposobie rozwiązania umowy o kredyt; 3) informację o opłatach stosowanych w czasie obowiązywania umowy oraz warunki ich zmiany; 4) rzeczywistą roczną stopę oprocentowania przedstawioną w formie reprezentatywnego przykładu wraz z założeniami przyjętymi do jej obliczenia.	
Art. 6 ust. 4	4. W przypadku kontaktów telefonicznych oraz w sytuacji, gdy konsument wnosi o natychmiastowe udostępnienie mu kredytu w rachunku bieżącym, opis głównych cech usługi finansowej zawiera co najmniej elementy, o których mowa w ust. 1 lit. c), e), f) oraz h).	T		Art. 20. 2. Jeżeli informacja przekazywana jest konsumentowi w formie głosowych komunikatów telefonicznych, a konsument wnosi o niezwłoczne udostępnienie kredytu w rachunku oszczędnościowo - rozliczeniowym, kredytodawca lub pośrednik	

	<p>Ponadto w przypadku umów o kredyt, o których mowa w ust. 3, opis głównych cech produktu zawiera szczegółowe informacje na temat okresu obowiązywania umowy o kredyt.</p>			<p>kredytowy zobowiązany jest przekazać konsumentowi co najmniej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dane określone w art. 13 ust. 1 pkt 4 i 5; 2) informację o możliwości żądania w dowolnym momencie spłaty pełnej kwoty kredytu przez konsumenta; 3) rzeczywistą roczną stopę oprocentowania przedstawioną w formie reprezentatywnego przykładu wraz z założeniami przyjętymi do jej obliczenia; 4) informację o opłatach stosowanych w czasie obowiązywania umowy oraz warunki ich zmiany. <p>Art. 21. 2. Jeżeli informacja przekazywana jest konsumentowi w formie głosowych komunikatów telefonicznych dotyczących umowy o odroczenie płatności lub zmianę sposobu spłaty, a konsument zalega już ze spłatą zadłużenia wynikającego z umowy o kredyt kredytodawca lub pośrednik kredytowy jest zobowiązany przekazać konsumentowi co najmniej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dane określone w art. 13 ust. 1 pkt 3 - 5; 2) informację o możliwości żądania w dowolnym momencie spłaty pełnej kwoty kredytu przez konsumenta; 3) rzeczywistą roczną stopę oprocentowania przedstawioną w formie reprezentatywnego przykładu wraz z założeniami przyjętymi do jej obliczenia; 4) informację o opłatach stosowanych w czasie obowiązywania umowy oraz warunki ich zmiany. 	
<p>Art. 6 ust. 5</p>	<p>5. Niezależnie od wyłączenia, o którym mowa w art. 2 ust. 2 lit. e), państwa członkowskie stosują w odniesieniu</p>	<p>T</p>		<p>Art. 17. 4. Kredytodawca lub pośrednik kredytowy przed zawarciem umowy o kredyt w rachunku</p>	

	do umów o kredyt w rachunku bieżącym, który musi zostać spłacony w ciągu jednego miesiąca, co najmniej wymogi określone w pierwszym zdaniu ust. 4 niniejszego artykułu.			oszczędnościowo-rozliczeniowym, który jest spłacany przez konsumenta w terminie do jednego miesiąca zobowiązany jest podać konsumentowi, na trwałym nośniku: 1) dane określone w art. 13 ust. 1 pkt 4 i 5; 2) rzeczywistą roczną stopę oprocentowania przedstawioną w formie reprezentatywnego przykładu wraz z założeniami przyjętymi do jej obliczenia; 3) informację o możliwości żądania w dowolnym momencie spłaty pełnej kwoty kredytu przez konsumenta; 4) informację o opłatach stosowanych w czasie obowiązywania umowy oraz warunki ich zmiany.	
Art. 6 ust. 6	6. Na żądanie konsument otrzymuje bezpłatnie oprócz informacji, o której mowa w ust. 1-4, egzemplarz projektu umowy o kredyt zawierający informacje umowne, określone w art. 10, w zakresie, w jakim artykuł ten ma zastosowanie. Przepisu tego nie stosuje się, jeżeli w chwili, gdy konsument zgłasza takie żądanie, kredytodawca nie wyraża chęci zawarcia z nim umowy o kredyt.	T		Art. 12. Konsument ma prawo do otrzymania, na wniosek, bezpłatnego projektu umowy o kredyt konsumencki, jeżeli w ocenie kredytodawcy lub pośrednika kredytowego, spełnia on warunki do udzielenia mu kredytu konsumenckiego przez tego kredytodawcę lub pośrednika kredytowego. Projekt umowy powinien zawierać dane konsumenta oraz wszystkie warunki, na których kredyt mógłby zostać udzielony.	
Art. 6 ust. 7	7. Jeżeli umowa została zawarta na żądanie konsumenta z zastosowaniem środków porozumiewania się na odległość, które nie umożliwiają dostarczenia informacji zgodnie z ust. 1 i 3, w tym w przypadkach, o których mowa w ust. 4, kredytodawca natychmiast po zawarciu umowy o kredyt spełnia swój obowiązek określony w ust. 1 i 3 przez dostarczenie konsumentowi informacji umownych, zgodnie z art. 10, w zakresie, w jakim artykuł ten ma zastosowanie.	T		Art. 20. 1. W przypadku umowy o kredyt w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym zawieranej na wniosek konsumenta na odległość, jeżeli środek porozumiewania się na odległość nie pozwala na przekazanie danych zgodnie z art. 17 ust. 2 - 4 i art. 19, kredytodawca lub pośrednik kredytowy dostarcza konsumentowi niezwłocznie po zawarciu umowy o kredyt co najmniej: 1) dane określone w art. 30 ust. 1 pkt 1 - 3, 5, 6 i 15; 2) informację o możliwości żądania w dowolnym momencie spłaty pełnej kwoty kredytu przez konsumenta; 3) informację o opłatach stosowanych od chwili zawarcia umowy oraz warunkach ich zmiany.	

				Art. 21. 1. W przypadku umowy o kredyt przewidującej odroczenie płatności lub zmianę sposobu spłaty gdy konsument zalega już ze spłatą zadłużenia wynikającego z umowy o kredyt, zawieranej na wniosek konsumenta na odległość, jeżeli środek porozumiewania się na odległość nie pozwala na przekazanie danych zgodnie z art. 18 i 19, kredytodawca lub pośrednik kredytowy dostarcza konsumentowi niezwłocznie po zawarciu umowy o kredyt dane, o których mowa w art. 30 ust. 1 pkt 1 - 8, 11, 16 i 17.	
Art. 7	Artykuł 5 i 6 nie mają zastosowania do dostawców towarów lub usług działających w charakterze pośredników kredytowych w ramach działalności dodatkowej. Pozostaje to bez uszczerbku dla obowiązku zapewnienia przez kredytodawcę uzyskania przez konsumenta informacji udzielanych przed zawarciem umowy, o których mowa w tych artykułach.	T		Art. 19. 2 i Art. 14. 2. Obowiązku, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się do dostawców towarów i usług, którzy działają w charakterze pośredników kredytowych w ramach działalności pomocniczej.	
Art. 8 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają przeprowadzanie przez kredytodawcę przed zawarciem umowy o kredyt oceny zdolności kredytowej konsumenta na podstawie wystarczających informacji przekazanych mu, w stosownych przypadkach, przez konsumenta oraz, w razie konieczności, na podstawie informacji uzyskanych z odpowiedniej bazy danych. Państwa członkowskie, których ustawodawstwo wymaga od kredytodawców dokonania oceny zdolności kredytowej konsumenta na podstawie informacji z danej bazy danych, mogą zachować ten wymóg.	T		Art. 9. 1 Kredytodawca przed zawarciem umowy o kredyt konsumentki zobowiązany jest do dokonania oceny ryzyka kredytowego konsumenta. 2. Ocena ryzyka kredytowego dokonywana jest na podstawie informacji uzyskanych od konsumenta lub na podstawie informacji zawartych w bazie danych lub zbiorze danych kredytodawcy. 3. Konsument zobowiązany jest do przedstawienia, na żądanie kredytodawcy, dokumentów i informacji niezbędnych do dokonania oceny ryzyka kredytowego. 4. Jeżeli kredytodawcą jest bank, ocena ryzyka kredytowego dokonywana jest zgodnie ust. 1 - 3 przy uwzględnieniu art. 70 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe.	
Art. 8 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają w przypadku uzgodnienia przez strony zmiany całkowitej kwoty kredytu po zawarciu umowy o kredyt uaktualnianie przez kredytodawcę będących w jego posiadaniu informacji finansowych dotyczących konsumenta i przeprowadzanie oceny zdolności kredytowej	T		Art. 40. 1. W przypadku zmiany całkowitej kwoty kredytu, w czasie obowiązywania umowy o kredyt konsumentki, konsument zobowiązany jest do przedstawienia na żądanie kredytodawcy dokumentów i informacji dotyczących jego aktualnej sytuacji finansowej.	

	konsumenta przed znaczącą podwyżką całkowitej kwoty kredytu.			2. W przypadku znacznego zwiększenia całkowitej kwoty kredytu kredytodawca zobowiązany jest do przeprowadzenia ponownej oceny ryzyka kredytowego konsumenta, zgodnie z art. 9.	
Art. 9 ust. 1	1. Każde państwo członkowskie zapewnia kredytodawcom z innych państw członkowskich dostęp do baz danych wykorzystywanych w tym państwie członkowskim do oceny zdolności kredytowej konsumentów. Warunki dostępu są niedyskryminujące.	T		<p>Art. 62. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 6a w ust. 1 w pkt 1 lit. c otrzymuje brzmienie: „c) zawieraniu i zmianie umów kredytu konsumenckiego w rozumieniu ustawy z dnia 2010 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. Nr , poz.),”;</p> <p>2) art. 78a otrzymuje brzmienie: „Art. 78a. Przepisy ustawy stosuje się do umów kredytu i pożyczki pieniężnej, zawieranych przez bank zgodnie z przepisami ustawy z dnia 2010 r. o kredycie konsumenckim, w zakresie nieuregulowanym w tej ustawie.”;</p> <p>3) w art. 105: a) w ust. 1 po pkt 1c dodaje się pkt 1d i 1e w brzmieniu: „1d) na zasadzie wzajemności - kredytodawcom, o których mowa w ustawie z dnia 2010 r. o kredycie konsumenckim, w zakresie w jakim informacje te są niezbędne do oceny ryzyka kredytowego, o której mowa w art. 9 ustawy z dnia 2010 r. o kredycie konsumenckim, 1e) na zasadzie niedyskryminacji - kredytodawcom, mającym siedzibę na terytorium jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej w zakresie w jakim informacje te są niezbędne do oceny ryzyka kredytowego, o której mowa w art. 9 ustawy z dnia 2010 r. o kredycie konsumenckim; zasady wymiany tych informacji określa porozumienie dotyczące ich wymiany,”</p> <p>b) w ust. 4 dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu: „3) na zasadzie wzajemności - kredytodawcom, o których mowa w ustawie z dnia 2010 r. o kredycie konsumenckim, informacji stanowiących</p>	<p>Odpowiednie regulacje, dotyczące dostępu do baz danych, jakimi są biura informacji gospodarczej znalazły się w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych.</p> <p>Art. 9. 1. Biura mogą wymieniać dane dotyczące wiarygodności płatniczej z instytucjami dysponującymi takimi danymi mającymi siedzibę w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. 2. Zasady wymiany danych, o których mowa w ust. 1, określa porozumienie zawarte przez biuro z instytucją, o której mowa w ust. 1.</p>

				<p>tajemnicę bankową w zakresie w jakim informacje te są niezbędne do oceny ryzyka kredytowego, o której mowa w art. 9 tej ustawy,</p> <p>4) na zasadzie niedyskryminacji - kredytodawcom, mającym siedzibę na terytorium jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej, informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie w jakim informacje te są niezbędne do oceny ryzyka kredytowego, o której mowa w art. 9 ustawy z dnia 2010 r. o kredycie konsumenckim; zasady wymiany tych informacji określa porozumienie dotyczące ich wymiany.”,</p> <p>c) ust. 4d otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4d. Instytucje, utworzone zgodnie z ust. 4, mogą udostępniać instytucjom finansowym, będącym podmiotami zależnymi od banków, informacje o zobowiązaniach powstałych z tytułu umów związanych z wykonywaniem czynności bankowych, jeżeli umowy te zawierają klauzule informujące o możliwości przekazania danych do tych instytucji finansowych. Wymóg posiadania klauzul informujących nie dotyczy kredytodawców w rozumieniu ustawy z dnia 2010 r. o kredycie konsumenckim, będących podmiotami zależnymi od banków.”.</p>	
Art. 9 ust. 2	2. Jeżeli odmowa udzielenia kredytu nastąpiła na podstawie informacji pochodzących z bazy danych, kredytodawca natychmiast i bez pobierania żadnych opłat informuje konsumenta o wynikach weryfikacji oraz podaje mu informacje dotyczące bazy danych, w której dokonano weryfikacji.	T		Art. 10. Jeżeli kredytodawca odmówi konsumentowi udzielenia kredytu konsumenckiego na podstawie informacji zawartych w bazie danych lub zbiorze danych kredytodawcy, kredytodawca niezwłocznie przekazuje konsumentowi bezpłatną informację o wynikach tego sprawdzenia oraz wskazuje bazę danych, w której tego sprawdzenia dokonano.	
Art. 9 ust. 3	3. Informacja taka jest udzielana, chyba że udzielanie takich informacji jest zabronione na mocy innych przepisów wspólnotowych lub jest sprzeczne z celami porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego.	N		Nie wymaga implementacji	

Art. 9 ust. 4	4. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla stosowania dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽¹⁰⁾ .	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 10 ust. 1	1. Umowy o kredyt sporządza się w formie papierowej lub na innym trwałym nośniku. Wszystkie umawiające się strony otrzymują egzemplarz umowy o kredyt. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich przepisów krajowych dotyczących ważności umów o kredyt, które są zgodne z prawem wspólnotowym.	T		Art. 29. 1. Umowa o kredyt konsumencki powinna być zawarta w formie pisemnej, chyba że odrębne przepisy przewidują inną szczególną formę. 2. Kredytodawca lub pośrednik kredytowy jest zobowiązany niezwłocznie doręczyć umowę konsumentowi.	
Art. 10 ust. 2	2. W umowie o kredyt w sposób jasny i zwięzły określa się: a) rodzaj kredytu; b) dane identyfikacyjne i adresy umawiających się stron, a także, w stosownych przypadkach, dane identyfikacyjne pośrednika kredytowego; c) okres obowiązywania umowy o kredyt; d) całkowitą kwotę kredytu oraz warunki dokonywania wypłat; e) w przypadku kredytu w formie odroczonej płatności za określony towar lub usługę lub w przypadku umowy o kredyt wiązany - towar lub usługę i ich cenę gotówkową; f) stopę oprocentowania kredytu, warunki stosowania tej stopy oraz, jeśli są dostępne, wszelkie indeksy lub stopy referencyjne mające zastosowanie do pierwotnej stopy oprocentowania kredytu, a także okresy, warunki i procedury zmiany stopy oprocentowania kredytu. Jeżeli w różnych okolicznościach stosuje się różne stopy oprocentowania kredytu, wyżej wymienione informacje dotyczące wszystkich stosowanych stóp; g) rzeczywistą roczną stopę oprocentowania i całkowitą kwotę do zapłaty przez konsumenta, obliczone w chwili zawierania umowy o kredyt; podawane są wszystkie założenia przyjęte do obliczenia tej stopy; h) kwotę, liczbę i częstotliwość płatności, jakich ma dokonać konsument, oraz, w stosownych przypadkach, kolejność, w jakiej płatności będą	T		Art. 29. 3. Umowa powinna być sformułowana w sposób jednoznaczny i zrozumiały. Art. 30. 1. Umowa o kredyt konsumencki, z zastrzeżeniem art. 31 - 33, powinna określać co najmniej: 1) imię, nazwisko i adres konsumenta oraz imię, nazwisko (nazwę) i adres (siedzibę) kredytodawcy i pośrednika kredytowego; 2) rodzaj kredytu; 3) czas obowiązywania umowy; 4) całkowitą kwotę kredytu; 5) terminy i sposób wypłaty kredytu; 6) stopę oprocentowania kredytu oraz warunki jej zmiany z podaniem indeksu lub stopy referencyjnej mającej zastosowanie do pierwotnej stopy oprocentowania kredytu; jeżeli umowa o kredyt konsumencki przewiduje różne stopy oprocentowania, informacje te podaje się dla wszystkich stosowanych stóp procentowych w danym okresie obowiązywania umowy; 7) rzeczywistą roczną stopę oprocentowania oraz całkowitą kwotę do zapłaty przez konsumenta ustaloną w dniu zawarcia umowy o kredyt konsumencki wraz z podaniem wszystkich założeń przyjętych do jej obliczenia; 8) zasady i terminy spłaty kredytu, w	

<p>zaliczane na poczet spłaty różnych należnych sald, dla których stosuje się różne stopy oprocentowania kredytu;</p> <p>i) w przypadku gdy ma miejsce spłata kapitału w ramach umowy o kredyt na czas określony, prawo konsumenta do otrzymywania, na wniosek i bez opłat, w każdym czasie przez cały okres obowiązywania umowy o kredyt, zestawienia w formie tabeli spłat. Tabela spłat wskazuje należne płatności oraz okresy i warunki zapłaty takich kwot; poszczególne spłaty przedstawione są w tabeli w rozbiciu na mniejsze elementy w celu uwidocznienia spłaty kapitału, odsetek wyliczonych na podstawie stopy oprocentowania kredytu i, w stosownych przypadkach, kosztów dodatkowych; w przypadku gdy stopa oprocentowania nie jest stała lub gdy koszty dodatkowe mogą ulegać zmianie na mocy umowy o kredyt, tabela spłat zawiera jasne i zwięzłe wskazanie, że dane liczbowe zawarte w tabeli zachowują ważność wyłącznie do następnej zmiany stopy oprocentowania kredytu lub dodatkowych kosztów, zgodnie z umową o kredyt;</p> <p>j) w przypadku gdy opłaty i odsetki są płacone bez spłaty kapitału, zestawienie wskazujące okresy i warunki płatności odsetek i towarzyszących im stałych lub jednorazowych opłat;</p> <p>k) w stosownych przypadkach, opłaty za prowadzenie jednego lub kilku rachunków, na których zapisywane są transakcje płatności, jak i wypłaty, chyba że otwarcie takiego rachunku nie jest obowiązkowe, łącznie z opłatami za korzystanie ze środków płatniczych, zarówno dla transakcji płatności, jak i dla wypłat, oraz wszelkie inne opłaty powstałe w związku z umową o kredyt oraz warunki, na jakich opłaty te mogą ulegać zmianie;</p> <p>l) stopę oprocentowania mającą zastosowanie do opóźnionych płatności obowiązującą w chwili zawarcia umowy o kredyt oraz ustalenia dotyczące jej zmian, a także, w stosownych przypadkach, opłaty z tytułu zaległości w spłacie;</p> <p>m) ostrzeżenie o konsekwencjach braku płatności;</p> <p>n) w stosownych przypadkach, wzmiankę o konieczności poniesienia kosztów notarialnych;</p> <p>o) ewentualne wymagane zabezpieczenia i ubezpieczenia;</p> <p>p) istnienie prawa do odstąpienia lub brak takiego prawa, okres, w którym można z niego skorzystać, oraz</p>			<p>szczególności kolejności zaliczania rat kredytu konsumenta na poczet należności kredytodawcy, w tym informację o prawie, o którym mowa w art. 37 ust. 1;</p> <p>9) zestawienie zawierające terminy i zasady płatności odsetek oraz wszelkich innych kosztów kredytu, w przypadku gdy kredytodawca lub pośrednik kredytowy udziela karencji w spłacie kredytu;</p> <p>10) informację o innych kosztach, które konsument zobowiązany jest ponieść w związku z umową o kredyt konsumenta w szczególności odsetkach, opłatach, prowizjach, marżach oraz kosztach usług dodatkowych, jeżeli są znane kredytodawcy, oraz warunki na jakich koszty te mogą ulec zmianie;</p> <p>11) roczną stopę oprocentowania zadłużenia przeterminowanego, warunki jej zmiany oraz ewentualne opłaty z tytułu zaległości w spłacie kredytu;</p> <p>12) skutki braku płatności;</p> <p>13) informację o opłatach notarialnych, o ile wystąpią;</p> <p>14) sposób zabezpieczenia i ubezpieczenia spłaty kredytu, jeżeli umowa je przewiduje;</p> <p>15) termin, sposób i skutki odstąpienia konsumenta od umowy, obowiązek zwrotu przez konsumenta udostępnionego przez kredytodawcę kredytu oraz odsetek zgodnie z rozdziałem 5, a także kwotę odsetek należnych w stosunku dziennym;</p> <p>16) prawo konsumenta do spłaty kredytu przed terminem;</p> <p>17) informację o prawie kredytodawcy do zastrzeżenia w umowie prowizji za dokonanie spłaty kredytu przed terminem i zasady ustalenia wysokości tej prowizji;</p> <p>18) informację o prawie, o którym mowa w art. 59 ust. 1;</p> <p>19) warunki wypowiedzenia umowy;</p> <p>20) informację o możliwości korzystania z pozasądowego rozstrzygnięcia sporów oraz zasadach dostępu do tej procedury, jeżeli takie</p>	
---	--	--	---	--

	<p>inne warunki korzystania z niego, w tym informację o obowiązku spłaty przez konsumenta wypłaconego kapitału oraz odsetek zgodnie z art. 14 ust. 3 lit. b), a także kwotę odsetek należnych w stosunku dziennym;</p> <p>q) informację na temat praw wynikających z art. 15, a także warunki korzystania z tych praw;</p> <p>r) prawo do przedterminowej spłaty oraz procedurę przedterminowej spłaty, a także, w stosownych przypadkach, informację dotyczącą prawa kredytodawcy do otrzymania rekompensaty i sposobu jej ustalania;</p> <p>s) procedurę mającą zastosowanie przy korzystaniu z prawa do rozwiązania umowy o kredyt;</p> <p>t) informację, czy konsument może skorzystać z pozasądowego mechanizmu reklamacyjnego i odwoławczego, a jeżeli tak - sposoby dostępu do niego;</p> <p>u) w stosownych przypadkach, inne warunki umowy;</p> <p>v) w stosownych przypadkach, nazwę i adres właściwego organu nadzorczego.</p>		<p>prawo przysługuje konsumentowi;</p> <p>21) wskazanie organu nadzoru właściwego w sprawach ochrony konsumentów.</p> <p>2. Jeżeli zgodnie z postanowieniami umowy o kredyt, płatności dokonywane przez konsumenta nie są niezwłocznie zaliczane do spłaty całkowitej kwoty kredytu, ale są wykorzystywane do zgromadzenia kapitału przez okresy i na zasadach określonych w umowie o kredyt lub w umowie dodatkowej, umowa powinna zawierać jasne i zwięzłe stwierdzenie, że nie przewiduje gwarancji spłaty całkowitej kwoty kredytu wypłaconej na jej podstawie.</p> <p>Art. 37. 1. W przypadku umowy o kredyt konsumencki zawartej na czas określony, przez cały czas jej obowiązywania, konsument ma prawo do otrzymania, na wniosek, w każdym czasie bezpłatnie harmonogramu spłaty.</p> <p>2. Harmonogram, o którym mowa w ust. 1, zawiera:</p> <p>1) określenie terminu, wysokości raty kredytu z wyodrębnieniem jej poszczególnych składników, w szczególności kapitału, odsetek oraz wszelkich innych kosztów kredytu, które konsument zobowiązany jest ponieść;</p> <p>2) w przypadku umów o kredyt konsumencki, które przewidują możliwość zmiany stopy oprocentowania lub wszelkich innych kosztów kredytu - informacje, że dane zawarte w harmonogramie obowiązują do momentu zmiany stopy oprocentowania lub wszelkich innych kosztów kredytu składających się na wysokość raty kredytu.</p> <p>Art. 31. 1. Umowa o kredyt wiązany lub w formie odroczonej płatności, oprócz danych określonych w art. 30, powinna zawierać również:</p>	
--	---	--	---	--

				<p>1) opis towaru lub usługi; 2) cenę nabycia towaru lub usługi, jeżeli zapłata nastąpiłaby za gotówkę, oraz cenę nabycia przy wykorzystaniu kredytu. 2. Przepisy dotyczące umowy o kredyt wiązany stosuje się odpowiednio do umowy o kredyt konsumencki przeznaczony na nabycie określonego prawa.</p> <p>Art. 33. Umowa o kredyt konsumencki przewidująca odroczenie płatności lub zmianę sposobu spłaty w przypadku gdy konsument zalega już ze spłatą zadłużenia wynikającego z umowy o kredyt powinna zawierać co najmniej: 1) dane określone w art. 30 ust. 1 pkt 1 - 8, 11, 16 i 17; 2) opis towaru lub usługi; 3) cenę nabycia towaru lub usługi, jeżeli zapłata nastąpiłaby za gotówkę, oraz cenę nabycia przy wykorzystaniu kredytu.</p>	
Art. 10 ust. 3	3. W przypadku gdy zastosowanie ma ust. 2 lit. i), kredytodawca w każdym czasie udostępnia konsumentowi bezpłatnie oraz przez cały okres obowiązywania umowy o kredyt zestawienie w formie tabeli spłat.	T		Art. 37. 1 W przypadku umowy o kredyt konsumencki zawartej na czas określony, przez cały czas jej obowiązywania, konsument ma prawo do otrzymania, na wniosek, w każdym czasie bezpłatnie harmonogramu spłaty.	
Art. 10 ust. 4	4. W przypadku umowy o kredyt, zgodnie z którą płatności dokonywane przez konsumenta nie są natychmiast odpowiednio zaliczane na poczet spłaty całkowitej kwoty kredytu, ale są wykorzystywane do zgromadzenia kapitału przez okresy i na warunkach określonych w umowie o kredyt lub w umowie dodatkowej, informacje wymagane na mocy ust. 2 zawierają jasne i zwięzłe stwierdzenie, że taka umowa o kredyt nie przewiduje gwarancji spłaty całkowitej kwoty wypłat częściowych kredytu dokonanych na podstawie tej umowy, chyba że taka gwarancja jest udzielana.	T		Art. 30. 2 Jeżeli zgodnie z postanowieniami umowy o kredyt, płatności dokonywane przez konsumenta nie są niezwłocznie zaliczane do spłaty całkowitej kwoty kredytu, ale są wykorzystywane do zgromadzenia kapitału przez okresy i na zasadach określonych w umowie o kredyt lub w umowie dodatkowej, umowa powinna zawierać jasne i zwięzłe stwierdzenie, że nie przewiduje gwarancji spłaty całkowitej kwoty kredytu wypłaconej na jej podstawie.	

Art. 10 ust. 5	<p>5. W przypadku umów o kredyt w rachunku bieżącym, o których mowa w art. 2 ust. 3, w sposób jasny i zwięzły określa się:</p> <p>a) rodzaj kredytu;</p> <p>b) dane identyfikacyjne i adresy umawiających się stron, a także, w stosownych przypadkach, dane identyfikacyjne i adres pośrednika kredytowego;</p> <p>c) okres obowiązywania umowy o kredyt;</p> <p>d) limit kredytu oraz warunki dokonywania wypłat kredytu;</p> <p>e) stopę oprocentowania kredytu, warunki stosowania tej stopy oprocentowania oraz, jeśli są dostępne, wszelkie indeksy lub stopy referencyjne odnoszące się do pierwotnej stopy oprocentowania kredytu, a także okresy, warunki i procedury zmian stopy oprocentowania kredytu; jeżeli w różnych okolicznościach stosuje się różne stopy oprocentowania, wyżej wymienione informacje o wszystkich stosowanych stopach;</p> <p>f) rzeczywistą roczną stopę oprocentowania i całkowity koszt do zapłaty przez konsumenta, obliczone w chwili zawierania umowy o kredyt; podawane są wszystkie założenia przyjęte do obliczenia tej stopy zgodnie z art. 19 ust. 2 łącznie z art. 3 lit. g) oraz i); państwa członkowskie mogą zdecydować o braku obowiązku podawania rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania;</p> <p>g) wskazanie, że od konsumenta będzie można żądać w dowolnym momencie spłaty pełnej kwoty kredytu;</p> <p>h) warunki, na jakich możliwe jest skorzystanie z prawa do odstąpienia od umowy o kredyt; oraz</p> <p>i) informacje dotyczące opłat mających zastosowanie od momentu zawarcia takich umów o kredyt oraz, w stosownych przypadkach, warunki, na których te opłaty mogą zostać zmienione.</p>	T		<p>Art. 32. Umowa o kredyt konsumencki w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym podlegający spłacie na żądanie lub w terminie do trzech miesięcy powinna zawierać co najmniej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dane określone w art. 30 ust. 1 pkt 1 - 3, 5, 6 i 15; 2) limit kredytu; 3) całkowitą kwotę do zapłaty przez konsumenta; 4) informację o możliwości żądania w dowolnym momencie spłaty pełnej kwoty kredytu przez konsumenta; 5) informację o opłatach stosowanych od chwili zawarcia umowy oraz warunkach ich zmiany. 	
Art. 11 ust. 1	<p>1. W stosownych przypadkach konsument otrzymuje, w formie papierowej lub na innym trwałym nośniku, informację o zmianie stopy oprocentowania kredytu, zanim zmiana ta wejdzie w życie. Informacja ta obejmuje kwotę płatności obowiązującą po wejściu w życie nowej stopy oprocentowania kredytu oraz, w przypadku gdy zmienia się liczba lub częstotliwość</p>	T		<p>Art. 36. 1. W przypadku zmiany wysokości stopy oprocentowania w czasie obowiązywania umowy o kredyt konsumencki, konsument przed jej dokonaniem otrzymuje od kredytodawcy na trwałym nośniku informację o tej zmianie.</p> <p>2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera szczegółowe określenie stopy oprocentowania,</p>	

	płatności, szczegółowe informacje na ten temat.			wysokości raty kredytu po dokonaniu zmiany stopy oprocentowania oraz informację o liczbie i częstotliwości płatności rat, o ile ulegają one zmianie. 3. Jeżeli zgodnie z umową, wysokość stopy oprocentowania kredytu uzależniona jest od wysokości stopy referencyjnej, strony mogą w umowie określić inny, niż określony w ust. 1, sposób informowania konsumenta o zmianie wysokości stopy oprocentowania kredytu konsumenckiego. 4. W przypadku zmiany wysokości stopy oprocentowania w czasie obowiązywania umowy o kredyt konsumencki będącej wynikiem zmiany wysokości odsetek, o których mowa w art. 359 § 2 ¹ Kodeksu cywilnego, konsument otrzymuje od kredytodawcy niezwłocznie na trwałym nośniku informację o tej zmianie.	
Art. 11 ust. 2	2. Strony mogą postanowić jednak w umowie o kredyt, że konsument otrzymuje informacje, o których mowa w ust. 1, okresowo, w przypadku gdy zmiana stopy oprocentowania kredytu jest spowodowana zmianą stopy referencyjnej, a nowa stopa referencyjna jest podawana do wiadomości publicznej w odpowiedni sposób i informacje o nowej stopie referencyjnej są również dostępne w lokalach kredytodawcy.	T		Art. 36. 3. Jeżeli zgodnie z umową, wysokość stopy oprocentowania kredytu uzależniona jest od wysokości stopy referencyjnej, strony mogą w umowie określić inny, niż określony w ust. 1, sposób informowania konsumenta o zmianie wysokości stopy oprocentowania kredytu konsumenckiego.	
Art. 12 ust. 1	1. Jeżeli umowa o kredyt dotyczy kredytu w rachunku bieżącym, konsument otrzymuje regularnie, poprzez wyciąg z operacji na rachunku, w formie papierowej lub na innym trwałym nośniku, następujące informacje: a) dokładnie określony okres objęty wyciągiem; b) kwoty i daty dokonanych wypłat; c) saldo z poprzedniego wyciągu oraz jego datę; d) nowe saldo; e) daty operacji i kwoty płatności dokonanych przez konsumenta; f) stopę oprocentowania kredytu, którą zastosowano; g) wszelkie pobrane opłaty; h) w stosownych przypadkach, minimalną kwotę wymaganej spłaty.	T		Art. 38. 1. W czasie obowiązywania umowy o kredyt konsumencki w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym konsument otrzymuje na trwałym nośniku wyciąg z tego rachunku, który w szczególności zawiera: 1) wskazanie okresu objętego wyciągiem; 2) informację o saldzie z poprzedniego wyciągu z rachunku; 3) kwoty i daty operacji dokonywanych na rachunku w okresie objętym wyciągiem; 4) informację o dacie przesłania poprzedniego wyciągu z rachunku; 5) stopę oprocentowania; 6) informację o wysokości pobranych opłat; 7) informację o kwocie minimalnej wymagalnej spłaty, o ile umowa ją	

				przewiduje.	
Art. 12 ust. 2	<p>2. Ponadto konsument otrzymuje, w formie papierowej lub na innym trwałym nośniku, informację o zmianach stopy oprocentowania kredytu lub należnych opłat, zanim zmiana ta wejdzie w życie.</p> <p>Strony umowy mogą postanowić jednak w umowie o kredyt, że konsument otrzymuje informacje o zmianie stopy oprocentowania kredytu w sposób określony w ust. 1, w przypadku gdy zmiana stopy oprocentowania kredytu jest spowodowana zmianą stopy referencyjnej, a nowa stopa referencyjna jest podawana do wiadomości publicznej w odpowiedni sposób i informacje o nowej stopie referencyjnej są również dostępne w lokalach kredytodawcy.</p>	T		<p>Art. 38. 2 W przypadku zmiany wysokości stopy oprocentowania lub wysokości opłat w czasie obowiązywania umowy, o której mowa w ust. 1, konsument przed jej dokonaniem otrzymuje na trwałym nośniku informację o zmianie wysokości stopy oprocentowania lub wysokości opłat.</p> <p>3. Informacja, o której mowa w ust. 2, zawiera szczegółowe określenie terminu zmiany stopy oprocentowania i wysokości raty kredytu po dokonanej zmianie.</p> <p>4. Strony mogą w umowie określić inny, niż wskazany w ust. 2, sposób informowania konsumenta o zmianie wysokości stopy oprocentowania kredytu konsumentckiego jeżeli zgodnie z umową, o której mowa w ust. 1, wysokość stopy oprocentowania kredytu uzależniona jest od wysokości stopy referencyjnej.</p>	
Art. 13 ust. 1	<p>1. Konsument może bez dodatkowych opłat wypowiedzieć umowę o kredyt odnawialny w dowolnym momencie, chyba że strony uzgodniły w umowie okres wypowiedzenia. Okres ten nie może przekraczać jednego miesiąca.</p> <p>Jeśli umowa o kredyt tak stanowi, kredytodawca może w drodze oświadczenia sporządzonego w formie papierowej lub na innym trwałym nośniku wypowiedzieć umowę o kredyt odnawialny z zachowaniem co najmniej dwumiesięcznego okresu wypowiedzenia.</p>	T		<p>Art. 42. 1. Konsument ma prawo, w każdym czasie bez dodatkowych opłat, wypowiedzieć umowę o kredyt odnawialny; strony mogą w umowie określić termin wypowiedzenia tej umowy, który nie może być jednak dłuższy niż jeden miesiąc.</p> <p>2. Kredytodawca ma prawo na trwałym nośniku wypowiedzieć umowę o kredyt odnawialny; strony mogą w umowie określić termin wypowiedzenia tej umowy, który nie może być jednak krótszy niż dwa miesiące.</p>	
Art. 13 ust. 2	<p>2. Jeśli umowa o kredyt tak stanowi, kredytodawca może z obiektywnie uzasadnionych przyczyn wypowiedzieć konsumentowi prawo do dokonywania wypłat na podstawie umowy o kredyt odnawialny. Kredytodawca informuje konsumenta o takim wypowiedzeniu i o jego przyczynach w formie papierowej lub na innym trwałym</p>	T		<p>Art. 43. 1. Kredytodawca ma prawo na trwałym nośniku wypowiedzieć umowę o kredyt odnawialny w przypadku nie dotrzymania przez konsumenta zobowiązań dotyczących warunków udzielenia tego kredytu określonych w umowie oraz negatywnej oceny ryzyka kredytowego konsumenta.</p>	

	nośniku, jeżeli istnieje taka możliwość, zanim stanie się ono skuteczne, a najpóźniej natychmiast po tym fakcie, chyba że udzielenie takiej informacji jest zabronione na mocy innych przepisów wspólnotowych lub sprzeczne z celami porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego.			2. Kredytodawca zobowiązany jest do poinformowania konsumenta o przyczynach wypowiedzenia nie później niż przed upływem terminu tego wypowiedzenia.	
Art. 14 ust. 1	1. Konsumentowi przysługuje prawo do odstąpienia od umowy o kredyt bez podania przyczyny w terminie czternastu dni kalendarzowych. Okres, w którym możliwe jest odstąpienie od umowy, rozpoczyna się: a) w dniu zawarcia umowy o kredyt; lub b) w dniu, w którym konsument otrzymał warunki umowy oraz informacje zgodnie z art. 10, jeżeli dzień ten przypada po dniu, o którym mowa w lit. a) niniejszego akapitu.	T		Art. 53. 1. Konsument ma prawo, bez podania przyczyny, do odstąpienia od umowy o kredyt konsumencki w terminie 14 dni od dnia zawarcia umowy. 2. Jeżeli umowa o kredyt konsumencki nie zawiera elementów określonych w art. 30, konsument może odstąpić od umowy o kredyt konsumencki w terminie 14 dni od dnia dostarczenia wszystkich elementów wymienionych w art. 30.	
Art. 14 ust. 2	2. Jeżeli przepisy krajowe w przypadku umowy o kredyt wiązany, określony w art. 3 lit. n), w dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy przewidują już, że środki finansowe nie mogą zostać udostępnione konsumentowi przed upływem określonego okresu, państwa członkowskie mogą wyjątkowo przewidzieć, że okres, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, może zostać skrócony to tego określonego okresu na wyraźne żądanie konsumenta.	N		Nie wymaga implementacji	Przepisy krajowe nie przewidują możliwości, o której mowa w art. 14 ust. 2 w polskim systemie prawnym, w związku z tym przepis nie odnosi się do Polski i nie ma obowiązku jego implementowania.
Art. 14 ust. 3	3. Jeżeli konsument korzysta z prawa do odstąpienia od umowy, to: a) aby odstąpienie to było skuteczne, powiadamia on o tym kredytodawcę, przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, w sposób określony w informacji przekazanej mu przez kredytodawcę zgodnie z art. 10 ust. 2 lit. p), za pomocą środków, które na mocy przepisów krajowych mogą stanowić dowód. Uznaje się, że termin jest zachowany, jeżeli powiadomienie, w formie papierowej lub na innym trwałym nośniku dostępnym kredytodawcy, zostało wysłane przed upływem tego terminu; oraz b) bez nieuzasadnionej zwłoki, a najpóźniej w ciągu 30 dni kalendarzowych od wysłania kredytodawcy powiadomienia o odstąpieniu, spłaca on kredytodawcy kapitał oraz odsetki od kapitału należne od dnia wypłaty kredytu do dnia spłaty kapitału. Odsetki wylicza się na	T		Art. 53. 3. Kredytodawca lub pośrednik kredytowy zobowiązany jest przy zawarciu umowy wręczyć konsumentowi na trwałym nośniku wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy, z oznaczeniem swojego imienia, nazwiska (nazwy) i adresu zamieszkania (siedziby). 4. Termin do odstąpienia od umowy jest zachowany, jeżeli konsument przed jego upływem złoży pod wskazany przez kredytodawcę lub pośrednika kredytowego adres oświadczenie o odstąpieniu od umowy. 5. Dla zachowania terminu, o którym mowa w ust. 4, wystarczające jest wysłanie oświadczenia przed jego upływem. Art. 54. 1. Konsument nie ponosi kosztów	

	podstawie uzgodnionej stopy oprocentowania kredytu. W przypadku odstąpienia od umowy kredytodawcy nie przysługuje od konsumenta żadna inna rekompensata, z wyjątkiem rekompensaty bezzwrotnych opłat wniesionych przez kredytodawcę na rzecz organów administracji publicznej.			związanych z odstąpieniem od umowy o kredyt konsumencki, z wyjątkiem odsetek za okres od dnia wypłaty kredytu do dnia spłaty kredytu. 2. Konsument zwraca niezwłocznie kredytodawcy kwotę udostępnionego kredytu wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 1, nie później niż w terminie 30 dni od dnia złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 53 ust. 3. 3. Dniem spłaty kredytu jest dzień przekazania środków pieniężnych kredytodawcy przez konsumenta. 4. W przypadku odstąpienia od umowy, o którym mowa w art. 53, kredytodawcy nie przysługują żadne inne opłaty z wyjątkiem bezzwrotnych kosztów poniesionych przez niego na rzecz organów administracji publicznej oraz opłat notarialnych.	
Art. 14 ust. 4	4. Jeżeli z umową o kredyt związana jest usługa dodatkowa świadczona przez kredytodawcę lub stronę trzecią na podstawie umowy między tą stroną trzecią a kredytodawcą, umowa o usługę dodatkową przestaje wiązać konsumenta w przypadku skorzystania przez niego z prawa do odstąpienia od umowy o kredyt zgodnie z niniejszym artykułem.	T		Art. 55. Jeżeli z umową o kredyt związana jest usługa dodatkowa świadczona przez kredytodawcę lub osobę trzecią - na podstawie umowy między tą osobą a kredytodawcą - w przypadku skorzystania przez konsumenta z prawa do odstąpienia od umowy o kredyt - odstąpienie to jest skuteczne także wobec umowy o usługę dodatkową.	
Art. 14 ust. 5	5. Jeżeli konsumentowi przysługuje prawo do odstąpienia zgodnie z ust. 1, 3 i 4, nie stosuje się art. 6 i 7 dyrektywy 2002/65/WE ani art. 5 dyrektywy Rady 85/577/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie ochrony konsumentów w odniesieniu do umów zawartych poza lokalem przedsiębiorstwa ⁽¹⁾ .	T		Art. 58. 1. W przypadku odstąpienia od umowy o kredyt konsumencki zawartej na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa stosuje się przepisy niniejszego rozdziału. 2. Jeżeli umowa o kredyt wiązany została zawarta na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa, do odstąpienia od tej umowy stosuje się przepisy ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny. Art. 63. W ustawie z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22, poz. 271, z późn. zm ⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 16a dodaje się ust. 3 w brzmieniu:	

				„3. Przepisów ustawy nie stosuje się do odstąpienia od umów o kredyt konsumencki zawartej na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa.”;	
Art. 14 ust. 6	6. Państwa członkowskie mogą postanowić, że ust. 1-4 niniejszego artykułu nie stosuje się do umów o kredyt zawieranych z mocy prawa przy udziale notariusza, z zastrzeżeniem, że notariusz potwierdza, że konsument ma zagwarantowane prawa określone w art. 5 i 10.	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 14 ust. 7	7. Niniejszy artykuł nie narusza przepisów krajowych ustanawiających okres, w którym wykonanie umowy nie może się rozpocząć	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 15 ust. 1	1. Jeżeli konsument skorzystał z wynikającego z przepisów wspólnotowych prawa do odstąpienia od umowy dotyczącej dostawy towarów lub usług, przestaje być związany umową o kredyt wiązany.	T		Art. 57. Jeżeli konsument skorzystał z przyznanego mu, na podstawie odrębnych przepisów, prawa do odstąpienia od umowy na nabycie określonego towaru lub usługi, to odstąpienie konsumenta od tej umowy jest skuteczne także wobec umowy o kredyt wiązany.	
Art. 15 ust. 2	2. Jeżeli towary lub usługi objęte umową o kredyt wiązany nie zostały dostarczone lub zostały dostarczone jedynie w części, lub nie są zgodne z umową dotyczącą ich dostawy, konsument ma prawo dochodzić swoich uprawnień wobec kredytodawcy, jeżeli dochodzenie praw przysługujących konsumentowi zgodnie z przepisami lub umową dostawy towarów lub świadczenia usług wobec dostawcy nie odniosło skutku. Państwa członkowskie określają zakres i warunki, na jakich można skorzystać z tych środków prawnych.	T		Art. 59. 1. Jeżeli sprzedawca lub usługodawca nie wykonał lub nienależycie wykonał zobowiązanie wobec konsumenta, a żądanie przez konsumenta wykonania tego zobowiązania nie było skuteczne, konsumentowi przysługuje prawo dochodzenia swoich roszczeń o wykonanie tego zobowiązania od kredytodawcy. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, odpowiedzialność kredytodawcy jest ograniczona do wysokości udzielonego konsumentowi kredytu.	
Art. 15 ust. 3	3. Niniejszy artykuł nie narusza przepisów krajowych, na podstawie których kredytodawca ponosi odpowiedzialność solidarną z tytułu każdego roszczenia, jakie konsument może wnieść względem dostawcy, w przypadku gdy nabycie towarów lub usług od tego dostawcy było finansowane na podstawie umowy o kredyt.	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 16 ust. 1	1. Konsument ma prawo w każdym czasie spłacić w całości lub w części swoje zobowiązania wynikające z umowy o kredyt. W takich przypadkach jest on	T		Art. 48. 1. Konsument ma prawo w każdym czasie do spłaty całości lub części kredytu przed terminem określonym w umowie.	

	uprawniony do uzyskania obniżki całkowitego kosztu kredytu, na którą składają się odsetki i koszty przypadające na pozostały okres obowiązywania umowy.			Art. 49. W przypadku, o którym mowa w art. 48 ust. 1, całkowity koszt kredytu ulega obniżeniu proporcjonalnie do okresu, o który skrócono czas obowiązywania umowy licząc od momentu spłaty kredytu przed terminem.	
Art. 16 ust. 2	2. W przypadku przedterminowej spłaty kredytu kredytodawcy przysługuje sprawiedliwa i obiektywnie uzasadniona rekompensata za ewentualne koszty bezpośrednio związane z przedterminową spłatą kredytu, pod warunkiem że przedterminowa spłata przypada na okres, w którym stopa oprocentowania kredytu jest stała. Rekompensata ta nie może przekraczać 1 % spłacanej przed terminem części kwoty kredytu, jeżeli okres pomiędzy przedterminową spłatą a uzgodnionym wygaśnięciem umowy o kredyt przekracza jeden rok. Jeżeli okres ten nie przekracza jednego roku, rekompensata nie może przekraczać 0,5 % spłacanej przed terminem części kwoty kredytu.	T		Art. 50. 1. Kredytodawca może zastrzec w umowie prowilżę za spłatę kredytu przed terminem, pod warunkiem, że ta spłata przypada na okres, w którym stopa oprocentowania kredytu jest stała, a kwota spłacanego w okresie dwunastu kolejnych miesięcy kredytu jest wyższa niż trzykrotność przeciętnego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, z grudnia roku poprzedzającego rok spłaty kredytu. 2. Prowilżja za spłatę kredytu przed terminem nie może przekraczać 1 % spłacanej części kredytu, jeżeli okres między datą spłaty kredytu a terminem spłaty kredytu przekracza jeden rok. 3. W przypadku gdy okres, o którym mowa w ust. 2, nie przekracza jednego roku, prowilżja za spłatę kredytu przed terminem nie może przekraczać 0,5 % spłacanej części kwoty kredytu. Art. 52. Kredytodawca zobowiązany jest do rozliczenia z konsumentem kredytu w terminie 14 dni od dnia dokonania wcześniejszej spłaty kredytu w całości.	
Art. 16 ust. 3	3. Nie żada się rekompensaty za przedterminową spłatę: a) jeżeli spłata została dokonana na mocy umowy ubezpieczenia zawartej w celu zabezpieczenia spłaty kredytu; b) w przypadku kredytów w rachunku bieżącym; lub c) jeżeli spłata nastąpiła w okresie, w którym stopa oprocentowania kredytu nie jest stała.	T		Art. 51. Prowilżja za spłatę kredytu przed terminem nie przysługuje kredytodawcy w przypadku umów: 1) kredytu w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym; 2) w których spłata została dokonana zgodnie z umową ubezpieczenia zawartą w celu zabezpieczenia spłaty kredytu.	

				<p>Art. 50. 1. Kredytodawca może zastrzec w umowie prowilję za spłatę kredytu przed terminem, pod warunkiem, że ta spłata przypada na okres, w którym stopa oprocentowania kredytu jest stała, a kwota spłacanego w okresie dwunastu kolejnych miesięcy kredytu jest wyższa niż trzykrotność przeciętnego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, ogłaszane przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, z grudnia roku poprzedzającego rok spłaty kredytu.</p>	
Art. 16 ust. 4	<p>4. Państwa członkowskie mogą wprowadzać przepisy, zgodnie z którymi:</p> <p>a) takiej rekompensaty można domagać się tylko pod warunkiem, że spłacana przed terminem część kwoty kredytu przekracza próg określony w prawie krajowym. Próg ten nie przekracza 10.000 EUR w okresie dwunastu miesięcy;</p> <p>b) kredytodawca może wyjątkowo domagać się wyższej rekompensaty, jeżeli jest w stanie udowodnić, że strata jaką poniósł w wyniku wcześniejszej spłaty przekracza kwotę ustaloną zgodnie z ust. 2. Jeżeli rekompensata, której domaga się kredytodawca, przekracza wysokość faktycznie poniesionej straty, konsument może domagać się odpowiedniego jej zmniejszenia.</p> <p>W tym przypadku strata odpowiada różnicy pomiędzy początkowo uzgodnioną stopą procentową a stopą oprocentowania, którą kredytodawca może uzyskać na rynku przy udzielaniu pożyczki na kwotę spłaconą wcześniej w chwili wcześniejszej spłaty, przy czym uwzględnia się wpływ wcześniejszej spłaty na koszty administracyjne.</p>	N		<p>Art. 50. 1. Kredytodawca może zastrzec w umowie prowilję za spłatę kredytu przed terminem, pod warunkiem, że ta spłata przypada na okres, w którym stopa oprocentowania kredytu jest stała, a kwota spłacanego w okresie dwunastu kolejnych miesięcy kredytu jest wyższa niż trzykrotność przeciętnego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, ogłaszane przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, z grudnia roku poprzedzającego rok spłaty kredytu.</p>	<p>Propozycja skorzystania z opcji narodowej oraz ustalenia progu, od wysokości którego kredytodawcy przysługiwałoby prawo do rekompensaty z tytułu przedterminowej spłaty kredytu zapewnia spójność ze Stanowiskiem Rządu z dnia 21 grudnia 2004 roku oraz Informacją Rządu z dnia 11 maja 2006 r. w sprawie dyrektywy 2008/48/WE, w których to dokumentach Polska zgodziła się w duchu kompromisu z propozycją unijną pod warunkiem, że prawo pobierania opłat za wcześniejszą spłatę zostanie ograniczone jedynie do kredytów o dużej wartości i ze stałą stopą oprocentowania. W uzasadnieniu Rząd podkreślał, że unijne przepisy w zakresie przedterminowej spłaty są mniej korzystne dla konsumenta, niż obecnie obowiązujące w Polsce regulacje w tym zakresie, gdzie konsument ma bezwarunkowe prawo do wcześniejszej spłaty całości kredytu bez żadnych opłat. Ustawodawca nie przewiduje wprowadzenia do nowej ustawy o</p>

					<p>kredycie konsumenckim prawa kredytodawcy do żądania dodatkowej rekompensaty (art. 16 ust. 4 lit. b dyrektywy), nawet jeżeli jest w stanie udowodnić, że strata jaką poniósł w wyniku przedterminowej spłaty kredytu przekracza kwotę ustaloną zgodnie z art. 16 ust. 2 dyrektywy.</p>
Art. 16 ust. 5	5. Jakakolwiek rekompensata nie przekracza kwoty odsetek, które konsument zapłaciłby w okresie pomiędzy wcześniejszą spłatą a uzgodnioną datą zakończenia obowiązywania umowy o kredyt.	T		<p>Art. 50. 4 Prowizja, o której mowa w ust. 1 - 3, nie może być wyższa niż wysokość odsetek, które konsument zobowiązany byłby zapłacić w okresie między spłatą kredytu przed terminem, a uzgodnionym terminem zakończenia umowy, a także nie może być wyższa niż bezpośrednie koszty kredytodawcy związane z tą spłatą.</p>	
Art. 17 ust. 1	1. W przypadku gdy prawa kredytodawcy wynikające z umowy o kredyt lub sama umowa zostają przeniesione na stronę trzecią, konsument ma prawo powoływać się wobec cesjonariusza na wszelkie uprawnienia, jakie przysługiwały mu względem pierwotnego kredytodawcy, włącznie z potrąceniem wzajemnych roszczeń, jeżeli jest ono dopuszczalne w danym państwie członkowskim.	T		<p>Art. 44. 1. Wyłączenie lub ograniczenie zarzutów przysługujących konsumentowi w razie przelewu wierzytelności z umowy o kredyt konsumencki jest bezskuteczne.</p>	
Art. 17 ust. 2	2. Konsument jest informowany o przeniesieniu praw, o którym mowa w ust. 1, z wyjątkiem sytuacji, gdy pierwotny kredytodawca, w porozumieniu z cesjonariuszem, nadal zajmuje się obsługą kredytu wobec konsumenta.	T		<p>Art. 44. 2. Kredytodawca zawiadamia konsumenta na trwałym nośniku o przelewie wierzytelności, chyba że konsument nadal ma spełniać świadczenie do rąk kredytodawcy.</p>	
Art. 18 ust. 1	1. W przypadku umowy otwarcia rachunku bieżącego, w sytuacji gdy istnieje możliwość, by konsumentowi zezwolono na dokonywanie przekroczenia, umowa zawiera również informacje, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. e). Kredytodawca w każdym przypadku regularnie przekazuje te informacje w formie papierowej lub na innym trwałym nośniku.	T		<p>Art. 34. Jeżeli zgodnie z umową rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego konsumenta możliwe jest przekroczenie salda na tym rachunku, umowa powinna zawierać co najmniej dane określone w art. 30 ust. 1 pkt 6 oraz informację o opłatach stosowanych od chwili zawarcia umowy oraz warunkach ich zmiany.</p>	
Art. 18 ust. 2	2. W przypadku znacznego przekroczenia trwającego dłużej niż jeden miesiąc kredytodawca niezwłocznie informuje konsumenta, w formie	T		<p>Art. 39. Jeżeli znaczne przekroczenie salda na rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym konsumenta utrzymuje się dłużej niż jeden miesiąc,</p>	

	<p>papierowej lub na innym trwałym nośniku, o:</p> <p>a) przekroczeniu;</p> <p>b) kwocie przekroczenia;</p> <p>c) stopie oprocentowania kredytu;</p> <p>d) wszelkich mających zastosowanie karach, opłatach lub odsetkach za opóźnienie.</p>			<p>konsument otrzymuje na trwałym nośniku informację o wysokości tego przekroczenia oraz dane określone w art. 30 ust. 1 pkt 6 i 10</p>	
Art. 18 ust. 3	<p>3. Niniejszy artykuł nie narusza przepisów prawa krajowego, które wymagają, by kredytodawca zaoferował konsumentowi inny rodzaj produktu kredytowego, w przypadku gdy czas trwania przekroczenia jest znaczny.</p>	N		<p>Nie wymaga implementacji</p>	
Art. 19 ust. 1	<p>1. Rzeczywistą roczną stopę oprocentowania, która równa się w stosunku rocznym aktualnej wartości wszystkich zobowiązań (wypłat, spłat i opłat), przyszłych lub istniejących, uzgodnionych przez kredytodawcę i konsumenta, oblicza się zgodnie z wzorem matematycznym podanym w części I załącznika I.</p>	T		<p>Art. 25. 3. Sposób obliczania rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania określa załącznik nr 4 do ustawy.</p>	
Art. 19 ust. 2	<p>2. Do celów obliczania rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania ustala się całkowity koszt kredytu ponoszony przez konsumenta z wyłączeniem opłat należnych od konsumenta z tytułu niedotrzymania przez niego jakichkolwiek zobowiązań określonych w umowie o kredyt oraz opłat innych niż cena zakupu, które z tytułu nabycia towarów lub usług jest on zobowiązany ponieść bez względu na to, czy transakcja dokonywana jest w gotówce, czy za pomocą kredytu.</p> <p>Koszty prowadzenia rachunku, na którym zapisywane są zarówno transakcje płatności, jak i wypłaty, koszty korzystania ze środków płatniczych, zarówno dla transakcji płatności, jak i dokonywania wypłat, oraz inne koszty związane z transakcjami płatności uwzględnia się w całkowitym koszcie kredytu ponoszonym przez konsumenta, chyba że otwarcie rachunku nie jest obowiązkowe, a koszty rachunku zostały w sposób jasny i odrębny podane w umowie o kredyt lub innej umowie zawartej z konsumentem.</p>	T		<p>Art. 25. 1. Kredytodawca lub pośrednik kredytowy przy ustalaniu rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania uwzględnia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) całkowity koszt kredytu ponoszony przez konsumenta, z wyłączeniem opłat z tytułu niewykonania swoich zobowiązań wynikających z umowy o kredyt oraz opłat innych niż cena nabycia towaru lub usługi, które konsument zobowiązany jest ponieść bez względu na sposób finansowania tego nabycia, oraz 2) koszty prowadzenia rachunku, z którego realizowane są spłaty, koszty przelewów i wpłat na ten rachunek, oraz inne koszty związane z tymi transakcjami, chyba że otwarcie rachunku nie jest obowiązkowe, a koszty rachunku zostały w sposób jasny, zrozumiały i widoczny podane w umowie o kredyt lub w innej umowie zawartej z konsumentem. 	
Art. 19	<p>3. Obliczenia rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania</p>	T		<p>Załącznik nr 4 do projektu ustawy</p>	

ust. 3	dokonuje się przy założeniu, że umowa o kredyt będzie obowiązywać przez uzgodniony okres oraz że kredytodawca i konsument wywiążą się ze swoich zobowiązań w terminach określonych w umowie o kredyt.			3. W celu obliczenia rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania przyjmuje się następujące założenia: 1) umowa o kredyt będzie obowiązywać przez czas, na który została zawarta oraz że kredytodawca i konsument wypełnią zobowiązania wynikające z umowy o kredyt w terminach określonych w tej umowie;	
Art. 19 ust. 4	4. W przypadku umów o kredyt zawierających klauzule zezwalające na zmiany stopy oprocentowania kredytu i, w stosownych przypadkach, zmiany opłat zawartych w rzeczywistej rocznej stopie oprocentowania, lecz niedających się określić w chwili dokonywania obliczeń, rzeczywistą roczną stopę oprocentowania wylicza się w oparciu o założenie, że stopa oprocentowania kredytu i inne opłaty pozostaną niezmienione w stosunku do początkowego poziomu i że będą miały zastosowanie do końca okresu obowiązywania umowy o kredyt.	T		Art. 25. 2. Jeżeli z postanowień umowy o kredyt wynika możliwość zmiany stopy oprocentowania kredytu i opłat uwzględnianych przy ustalaniu rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania, których nie można określić w chwili jej ustalenia - rzeczywistą roczną stopę oprocentowania ustala się w oparciu o założenie, że stopa oprocentowania kredytu i opłaty te pozostaną niezmienione przez cały czas obowiązywania umowy o kredyt.	
Art. 19 ust. 5	5. W razie potrzeby do obliczania rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania można przyjąć dodatkowe założenia określone z załączniku I. Jeżeli założenia określone w niniejszym artykule i w części II załącznika I nie wystarczają do obliczania rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania w sposób jednolity lub nie są nadal dostosowywane do sytuacji handlowej na rynku, Komisja może określić dodatkowe niezbędne założenia do obliczania rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania lub zmodyfikować już istniejące. Środki te, których celem jest zmiana innych niż istotne elementów niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 25 ust. 2.	T/N		Załącznik nr 4 do projektu ustawy 4. Jeżeli jest to niezbędne w celu obliczania rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania, przyjmuje się następujące założenia dodatkowe: 1) jeżeli umowa o kredyt przyznaje konsumentowi swobodę dokonywania wypłat, przyjmuje się, że całkowita kwota kredytu została wypłacona od razu i w całości; 2) jeżeli umowa o kredyt przewiduje różne sposoby dokonywania wypłat z zastosowaniem różnych opłat lub różnych stóp oprocentowania kredytu, przyjmuje się, że całkowita kwota kredytu jest wypłacana z zastosowaniem najwyższej możliwej opłaty i stopy oprocentowania mającej zastosowanie do najbardziej rozpowszechnionych mechanizmów dokonywania wypłat w danym rodzaju umowy o kredyt; 3) jeżeli umowa o kredyt daje konsumentowi ogólnie swobodę dokonywania wypłat, ale przewidując różne sposoby dokonywania tych wypłat a umowa ta wprowadza ograniczenie w odniesieniu do kwoty i czasu, przyjmuje się, że kwota kredytu	

				<p>została wypłacona w najwcześniejszym przewidzianym w umowie terminie i zgodnie z tymi limitami wypłat;</p> <p>4) jeżeli nie został ustalony harmonogram spłat, przyjmuje się, że:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) kredyt jest udzielany na okres jednego roku, oraz b) kredyt będzie spłacany w dwunastu równych miesięcznych ratach począwszy od miesiąca następującego po wskazanej dacie; <p>5) jeżeli został ustalony harmonogram spłat, ale kwota takich spłat jest elastyczna, przyjmuje się, że kwota każdej spłaty jest najniższą kwotą przewidzianą w umowie;</p> <p>6) jeżeli nie określono inaczej, w przypadku gdy umowa o kredyt przewiduje więcej niż jeden termin spłaty, należy przyjąć najwcześniejsze przewidziane w umowie terminy udostępnienia kredytu i dokonywania spłat;</p> <p>7) jeżeli maksymalny pułap kredytu nie został ustalony, przyjmuje się, że wynosi on w walucie polskiej równowartość 1.500 Euro, ustaloną przy zastosowaniu średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski, z dnia obliczania rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania;</p> <p>8) w przypadku kredytu w rachunku bieżącym przyjmuje się, że całkowita kwota kredytu została wypłacona w całości i na cały okres obowiązywania umowy o kredyt. Jeżeli okres obowiązywania umowy o kredyt nie jest znany, obliczenia rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania dokonuje się przy założeniu, że czas obowiązywania kredytu wynosi 3 miesiące;</p> <p>9) jeżeli dla danego okresu lub kwoty oferuje się różne stopy oprocentowania i różną wielkość opłat, za stopę oprocentowania i opłaty w całym czasie obowiązywania umowy o kredyt przyjmuje się stopę najwyższą i najwyższe opłaty;</p> <p>10) w przypadku umów o kredyt konsumencki, w których ustalono stałą stopę</p>	
--	--	--	--	--	--

				oprocentowania kredytu w odniesieniu do początkowego okresu, na koniec którego ustala się nową stopę oprocentowania, zmienianą następnie okresowo zgodnie z uzgodnionym w umowie wskaźnikiem, obliczenia rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania dokonuje się w oparciu o założenie, że po zakończeniu okresu, w którym obowiązuje stała stopa oprocentowania kredytu, stopa oprocentowania jest taka sama jak w chwili obliczania rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania i opiera się na wartości uzgodnionego wskaźnika obowiązującego w tym czasie.	
Art. 20	Państwa członkowskie zapewniają nadzór nad działalnością kredytodawców przez instytucję lub organ niezależny od instytucji finansowych lub regulowanie takiej działalności. Nie stanowi to uszczerbku dla dyrektywy 2006/48/WE.	T		Nie wymaga implementacji.	W Polsce istnieją instytucje, które nadzorują działalność kredytodawców m.in. Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz Komisja Nadzoru Finansowego
Art. 21	Państwa członkowskie zapewniają: a) podawanie przez pośrednika kredytowego w reklamie lub dokumentach przeznaczonych dla konsumentów informacji dotyczących zakresu jego uprawnień, a w szczególności informowanie, czy współpracuje on wyłącznie z jednym kredytodawcą czy z większą ich liczbą, czy też działa jako niezależny broker; b) ujawnianie konsumentowi ewentualnych opłat należnych od konsumenta na rzecz pośrednika kredytowego za jego usługi oraz uzgodnienie ich pomiędzy konsumentem oraz pośrednikiem kredytowym w formie papierowej lub na innym trwałym nośniku przed zawarciem umowy o kredyt; c) informowanie kredytodawcy przez pośrednika kredytowego o ewentualnych opłatach należnych od konsumenta na rzecz pośrednika kredytowego za jego usługi, do celów obliczania rocznej stopy oprocentowania.	T		Art. 7. 4. Pośrednik kredytowy w reklamach dotyczących kredytu konsumenckiego zawierających dane dotyczące kosztu kredytu konsumenckiego podaje konsumentowi w sposób jednoznaczny, zrozumiały i widoczny: 1) zakres umocowania do dokonywania czynności faktycznych lub prawnych; 2) informację, czy pośrednik kredytowy współpracuje z kredytodawcami. 5. W przypadku gdy pośrednik kredytowy współpracuje z kredytodawcami należy przekazać konsumentowi informację o nazwach kredytodawców, z którymi pośrednik ten współpracuje. Art. 28. 1. Przed zawarciem umowy o kredyt, pośrednik kredytowy zobowiązany jest przekazać konsumentowi na trwałym nośniku informację, o których mowa w art. 7 ust. 5, oraz: 1) informację o wysokości ewentualnych kosztów za czynności faktyczne lub prawne związane z przygotowaniem, oferowaniem, zawieraniem lub	

				<p>wykonywaniem umowy o kredyt, które pośrednik kredytowy otrzymuje od konsumenta;</p> <p>2) informację, czy pośrednik kredytowy otrzymuje wynagrodzenie od kredytodawcy.</p> <p>2. Pośrednik kredytowy zobowiązany jest poinformować kredytodawcę o wysokości ewentualnych opłat pobranych od konsumenta w celu obliczenia przez kredytodawcę rocznej stopy oprocentowania.</p>	
Art. 22	<p>1. W zakresie, w jakim niniejsza dyrektywa zawiera zharmonizowane przepisy, państwa członkowskie nie mogą utrzymywać w swoim prawie krajowym ani wprowadzać do niego przepisów odbiegających od tych, które zostały ustanowione w niniejszej dyrektywie.</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają, by konsumenci nie mogli zrzekać się praw przyznanych im na mocy przepisów prawa krajowego wprowadzających w życie niniejszą dyrektywę lub do niej się odnoszących.</p> <p>3. Państwa członkowskie zapewniają ponadto, by przepisy, które przyjmują w celu wykonania niniejszej dyrektywy, nie mogły być obchodzone poprzez sposób formułowania umów, w szczególności poprzez włączenie wypłat lub umów o kredyt objętych zakresem zastosowania niniejszej dyrektywy do umów o kredyt, które z uwagi na swój charakter lub cel mogłyby stwarzać możliwości uniknięcia stosowania jej przepisów.</p> <p>4. Państwa członkowskie podejmują działania konieczne do zapewnienia, by konsumenci nie zostali pozbawieni ochrony przyznanej na mocy niniejszej dyrektywy z uwagi na wybór prawa państwa trzeciego jako prawa właściwego dla umowy o kredyt, jeżeli umowa o kredyt ma ścisły związek z terytorium co najmniej jednego państwa członkowskiego.</p>	T		<p>Art. 47. Postanowienia umowne nie mogą wyłączać ani ograniczać uprawnień konsumenta przewidzianych w ustawie, także w razie dokonania wyboru prawa obcego. W takich przypadkach stosuje się przepisy ustawy.</p>	
Art. 23	<p>Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą i podejmują wszelkie niezbędne działania w celu zapewnienia stosowania tych sankcji. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i</p>	T		<p>Art. 45. 1. W przypadku naruszenia przez kredytodawcę art. 29 ust. 1, art. 30 ust. 1 pkt 1 - 8, 10, 11, 14 - 17 i art. 31 - 33, konsument, po złożeniu kredytodawcy pisemnego oświadczenia, zwraca kredyt bez odsetek i innych kosztów kredytu należnych kredytodawcy, z zastrzeżeniem ust. 5, w</p>	

	odstraszające.			<p>terminie i w sposób ustalony w umowie.</p> <p>2. Jeżeli kredytodawca w umowie nie określił zasad i terminów spłaty kredytu, konsument zwraca kredyt w równych ratach, płatnych co miesiąc, od dnia zawarcia umowy.</p> <p>3. Jeżeli umowa o kredyt konsumentki nie przewiduje terminu spłaty kredytu, konsument zwraca kredyt w terminie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) pięciu lat - w przypadku kredytów konsumentek do wysokości 80 000 zł; 2) dziesięciu lat - w przypadku kredytów konsumentek powyżej 80 000 zł. <p>4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, konsument ponosi koszty ustanowienia zabezpieczenia kredytu przewidziane w umowie.</p> <p>5. Roszczenie, o którym mowa w ust. 1, ulega przedawnieniu z upływem jednego roku od dnia wykonania umowy.</p>	
Art. 24	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają wprowadzenie odpowiednich i skutecznych procedur pozasądowego rozstrzygnięcia sporów konsumentek dotyczących umów o kredyt przy wykorzystaniu w stosownych przypadkach istniejących organów.</p> <p>2. Państwa członkowskie zachęcają te organy do współpracy również w rozstrzygnięciu transgranicznych sporów dotyczących umów o kredyt.</p>	T		Nie wymaga implementacji.	W Polsce istnieją już takie organy oraz procedury pozasądowego rozstrzygnięcia sporów, zatem nie ma aktualnie potrzeby tworzenia nowych instytucji tego rodzaju, aby prawidłowo transponować dyrektywę 2008/48/WE w sprawie umów o kredyt konsumentki. Obecnie w Polsce działa Arbiter Bankowy, jak również Sąd Polubowny przy Komisji Nadzoru Finansowego.
Art. 25	<p>1. Komisja jest wspomagana przez komitet.</p> <p>2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1-4 i art. 7 decyzji 1999/468/WE z uwzględnieniem jej art. 8.</p>	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 26	W przypadku gdy państwo członkowskie skorzysta z którejkolwiek z możliwości, o których mowa w art. 2 ust. 5 i 6, art. 4 ust. 1 i art. 4 ust. 2 lit. c), art. 6 ust. 2, art. 10 ust. 1 i art. 10 ust. 2 lit. g), art. 14 ust. 2 oraz w art. 16 ust. 4, powiadamia o tym, a także o wszelkich późniejszych zmianach, Komisję. Komisja publikuje te informacje na stronie internetowej lub w innej ogólnie	N		Nie wymaga implementacji	

	dostępnej formie. Państwa członkowskie podejmują stosowne działania w celu upowszechnienia tych informacji wśród krajowych kredytodawców i konsumentów.				
Art. 27	<p>1. Państwa członkowskie do dnia 12 czerwca 2010 r. przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji teksty tych przepisów. Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 12 czerwca 2010 r.</p> <p>Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.</p> <p>2. Komisja co pięć lat, a po raz pierwszy dnia 12 maja 2013 r., dokonuje przeglądu progów określonych w niniejszej dyrektywie i załącznikach do niej oraz wartości procentowych wykorzystywanych do obliczania rekompensaty płatnej w przypadku przedterminowej spłaty w celu ich oceny w świetle tendencji gospodarczych we Wspólnocie i sytuacji na przedmiotowym rynku. Komisja monitoruje również wpływ istnienia możliwości, o których mowa w art. 2 ust. 5 i 6, art. 4 ust. 1 i art. 4 ust. 2 lit. c), art. 6 ust. 2, art. 10 ust. 1 i art. 10 ust. 2 lit. g), art. 14 ust. 2 oraz w art. 16 ust. 4, na rynek wewnętrzny i konsumentów. Wyniki są podawane do wiadomości Parlamentu Europejskiego i Rady, w stosownym przypadku, wraz z wnioskiem dotyczącym odpowiedniej zmiany tych progów i wartości procentowych, jak również wyżej wymienionych możliwości.</p>	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 28	<p>1. Do celów niniejszej dyrektywy państwa członkowskie, które przeliczają kwoty wyrażone w euro na swoją walutę krajową, początkowo wykorzystują do takiego przeliczenia kurs wymiany obowiązujący w dniu przyjęcia niniejszej dyrektywy.</p> <p>2. Państwa członkowskie mogą zaokrąglić kwoty otrzymane w wyniku przeliczenia, pod warunkiem że zaokrąglenie to nie będzie większe niż 10 EUR.</p>	N		Nie wymaga implementacji	

Art. 29	Uchyła się dyrektywę 87/102/EWG ze skutkiem od dnia 12 maja 2010 r.	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 30	1. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do umów o kredyt obowiązujących w dniu wejścia w życie krajowych środków wykonawczych. 2. Państwa członkowskie zapewniają jednak stosowanie art. 11, 12, 13 i 17, art. 18 ust. 1 zdanie drugie i art. 18 ust. 2 również do umów o kredyt odnawialny obowiązujących w dniu wejścia w życie krajowych środków wykonawczych.	T		Art. 66. 1. Do umów zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. 2. Konsument ma prawo do otrzymywania informacji na podstawie art. 36, 38, 42-44, w przypadku umów o kredyt odnawialny zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy oraz w przypadku zmiany tych umów.	
Art. 31	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> .	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 32	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.	N		Nie wymaga implementacji	
Załącznik nr I	I. Podstawowe równanie wyrażające równowagę wypłat z jednej strony oraz spłat i opłat z drugiej strony Rzeczywistą roczną stopę oprocentowania (APR) ustala się za pomocą podstawowego równania, którego strony wyrażają, w stosunku rocznym, odpowiednio całkowitą wartość zaktualizowanych wypłat oraz całkowitą wartość zaktualizowanych spłat i ponoszonych opłat, tj.: $\sum_{k=1}^m C_k (1+X)^{-t_k} = \sum_{l=1}^{m'} D_l (1+X)^{-S_l}$ gdzie: - X - APR - m - oznacza numer kolejny ostatniej wypłaty, - k - oznacza numer kolejny wypłaty, zatem $1 < k < m$, - C _k - oznacza kwota wypłaty k, - t _k - oznacza okres, wyrażony w latach lub ułamkach lat, pomiędzy dniem pierwszej wypłaty a dniem każdej kolejnej wypłaty, zatem t ₁ = 0, - m' - oznacza numer kolejny ostatniej spłaty	T		Wzór stanowi załącznik nr 4 do niniejszej Tabeli zbieżności, będący również załącznikiem do projektu ustawy.	

	<p>lub wnoszonych opłat, - l oznacza numer kolejny spłaty lub wnoszonych opłat, - Dl oznacza kwota spłaty lub wnoszonych opłat, - sl oznacza okres, wyrażony w latach lub ułamkach lat, pomiędzy dniem pierwszej wypłaty a dniem każdej spłaty lub wniesienia opłat. Uwagi: a) kwoty płacone przez obie strony w różnych momentach niekoniecznie muszą być równe i nie muszą być płacone w równych odstępach czasu; b) datą początkową jest data dokonania pierwszej wypłaty; c) odstępy czasowe między datami wykorzystywanymi do obliczeń wyraża się w latach lub w ułamkach lat. Przyjmuje się, że rok liczy 365 dni (lub w przypadku lat przestępnych - 366 dni), 52 tygodnie lub dwanaście równych miesięcy. Przyjmuje się, że równy miesiąc ma 30,41666 dni (tj. 365/12) bez względu na to, czy przypada w roku przestępnym czy nie; d) wynik obliczeń podaje się z dokładnością do co najmniej jednego miejsca po przecinku. Jeżeli cyfra występująca na kolejnym miejscu po przecinku jest większa lub równa 5, cyfrę poprzedzającą zwiększa się o jeden; e) równanie to może być zapisane w postaci jednej sumy z wykorzystaniem koncepcji przepływów (Ak), które mogą być dodatnie lub ujemne, innymi słowy zapłacone lub otrzymane w okresach l do k, wyrażonych w latach, tj.:</p> $S = \sum_{k=1}^n A_k (1 + X)^{-tk}$ <p>S jest bieżącym saldem przepływów. Jeżeli celem jest zachowanie równoważności przepływów, wartość ta będzie równa zero.</p>				
Załącznik nr I	<p>II. Dodatkowe założenia do obliczania rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania: a) jeżeli umowa o kredyt daje konsumentowi swobodę dokonywania wypłat, przyjmuje się, że całkowita kwota kredytu została wypłacona od razu i w całości; b) jeżeli umowa o kredyt przewiduje różne</p>	T		Wzór stanowi załącznik nr 4 do niniejszej tabeli zbieżności, będący również załącznikiem do projektu ustawy	

<p>sposoby dokonywania wypłat z zastosowaniem różnych opłat lub różnych stóp oprocentowania kredytu, przyjmuje się, że całkowita kwota kredytu jest wypłacana z zastosowaniem najwyższej możliwej opłaty i stopy oprocentowania mającej zastosowanie do najbardziej rozpowszechnionych mechanizmów dokonywania wypłat w danym rodzaju umowy o kredyt;</p> <p>c) jeżeli umowa o kredyt daje konsumentowi ogólnie swobodę dokonywania wypłat, ale przewidując różne sposoby dokonywania tych wypłat wprowadza ograniczenie w odniesieniu do kwoty i czasu, przyjmuje się, że kwota kredytu została wypłacona w najwcześniejszym przewidzianym w umowie terminie i zgodnie z tymi limitami wypłat;</p> <p>d) jeżeli nie został ustalony harmonogram spłat, przyjmuje się, że:</p> <p>(i) kredyt jest udzielany na okres jednego roku; oraz</p> <p>(ii) kredyt będzie spłacany w dwunastu równych ratach w odstępach miesięcznych począwszy od miesiąca następującego po odnośnej dacie;</p> <p>e) jeżeli został ustalony harmonogram spłat, ale kwota takich spłat jest elastyczna, przyjmuje się, że kwota każdej spłaty jest najniższą kwotą przewidzianą w umowie;</p> <p>f) jeżeli nie zostało to określone inaczej, w przypadku gdy umowa o kredyt przewiduje więcej niż jeden termin spłaty, należy przyjąć najwcześniejsze przewidziane w umowie terminy udostępnienia kredytu i dokonywania spłat;</p> <p>g) jeżeli maksymalny pułap kredytu nie został ustalony, przyjmuje się, że wynosi on 1.500 EUR;</p> <p>h) w przypadku kredytu w rachunku bieżącym przyjmuje się, że całkowita kwota kredytu została wypłacona w całości i na cały okres obowiązywania umowy o kredyt. Jeżeli okres obowiązywania umowy o kredyt nie jest znany, obliczenia rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania dokonuje się przy założeniu, że czas trwania kredytu wynosi 3 miesiące;</p> <p>i) jeżeli dla ograniczonego okresu lub kwoty oferuje się różne stopy oprocentowania i różną wielkość opłat, za stopę oprocentowania i opłaty w całym okresie obowiązywania umowy o kredyt przyjmuje się stopę najwyższą i najwyższe opłaty;</p> <p>j) w przypadku umów o kredyt konsumencki, w</p>				
--	--	--	--	--

	których ustalono stałą stopę oprocentowania kredytu w odniesieniu do początkowego okresu, na koniec którego ustala się nową stopę oprocentowania, zmienianą następnie okresowo zgodnie z uzgodnionym wskaźnikiem, obliczania rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania dokonuje się w oparciu o założenie, że po zakończeniu okresu, w którym obowiązuje stała stopa oprocentowania kredytu, stopa oprocentowania jest taka sama jak w chwili obliczania rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania i opiera się na wartości uzgodnionego wskaźnika obowiązującego w tym czasie.				
Załącznik nr II	Wzór Standardowego Europejskiego Arkusza Informacyjnego dotyczącego kredytu konsumenckiego	T		Wzór stanowi załącznik nr 1 do niniejszej tabeli zbieżności, będący również załącznikiem do projektu ustawy.	
Załącznik nr III	Wzór Standardowego Arkusza Informacyjnego dotyczącego kredytu konsumenckiego 1) w rachunku bieżącym 2) oferowanego przez niektóre organizacje kredytowe (art. 2 ust. 5 dyrektywy 2008/48/WE) 3) przeznaczonego na konwersję długu	T		Wzór stanowi załącznik nr 2 do niniejszej tabeli zbieżności, będący również załącznikiem do projektu ustawy.	
POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU⁴⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego			Uzasadnienie wprowadzenia przepisu	
Art. 5 pkt 15	bazy danych - instytucje, o których mowa w art. 105 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm. ⁱⁱ⁾), oraz biura informacji gospodarczej, o których mowa w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. Nr 81, poz. 530);			Wprowadzenie definicji było konieczne ze względu na zapewnienie prawidłowego funkcjonowania przepisów dotyczących dostępu do baz danych.	
Art. 5 pkt 16	ocena ryzyka kredytowego - ocena zdolności konsumenta do spłaty zaciągniętego kredytu wraz z odsetkami, w terminach określonych w umowie o kredyt konsumencki, dokonywana przez kredytodawcę;			Wprowadzenie przepisu było konieczne ze względu na wątpliwości interpretacyjne z definicją ocen ryzyka kredytowego, w szczególności w kontekście wzajemnych relacji pomiędzy definicją oceny ryzyka kredytowego a definicją oceny zdolności kredytowej z ustawy prawo bankowe.	
Art. 6.	Wartość kwoty kredytu konsumenckiego udzielanego w walucie innej niż waluta polska, stanowi równowartość kwoty kredytu wyrażonej w walucie polskiej ustaloną przy zastosowaniu średniego kursu tej waluty ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia kwartału poprzedzającego dzień zawarcia umowy.			Przepis ma charakter porządkujący. Ustawa z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim również zawiera przepis o podobnym charakterze. Istotne z punktu widzenia konsumentów oraz kredytodawców jest ustalenie zasad, w jaki sposób kwota kredytu przeliczana jest kredyt został udzielony w walucie obcej. Od wysokości kwoty kredytu uzależniony jest bowiem zakres przedmiotowy ustawy.	
Art. 41.	1. Weksel lub czek konsumenta wręczony kredytodawcy w celu spełnienia lub zabezpieczenia świadczenia wynikającego z umowy o			Przepis w zaproponowanym kształcie funkcjonuje już w ustawie z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim. Zdecydowano o utrzymaniu w nowej ustawie o kredycie konsumenckim dotychczasowego uregulowania art. 9 obecnie obowiązującej ustawy o	

	<p>kredyt konsumencki powinien zawierać klauzulę „nie na zlecenie” lub inną równoznaczną.</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. W razie przyjęcia przez kredytodawcę weksła lub czeku niezawierającego klauzuli „nie na zlecenie” i przeniesienia takiego weksła lub czeku na inną osobę, kredytodawca zobowiązany jest do naprawienia poniesionej przez konsumenta szkody w związku z zapłatą na rzecz posiadacza weksła lub czeku. 3. Przepis ust. 2 stosuje się również, gdy weksel lub czek znalazł się w posiadaniu innej osoby wbrew woli kredytodawcy. 4. Kredytodawca zobowiązany jest niezwłocznie po spełnieniu przez konsumenta świadczenia wynikającego z umowy o kredyt konsumencki zwrócić weksel konsumentowi. 	<p>kredycie konsumenckim, które ogranicza prawo do wekslowego zabezpieczenia kredytu konsumenckiego wyłącznie do weksła nie na zlecenie. Pozbawienie konsumentów przywileju wynikającego z obecnego zakazu pobierania weksli innych niż nie na zleceniem, zdaniem ustawodawcy oznaczałoby krok wstecz w zakresie ochrony konsumentów.</p>
<p>Art. 22 i 23</p>	<p>Art. 22. Kredytodawca lub pośrednik kredytowy przed zawarciem umowy o kredyt zabezpieczony hipoteką zobowiązany jest podać konsumentowi, na trwałym nośniku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imię, nazwisko (nazwę) i adres (siedzibę) kredytodawcy i pośrednika kredytowego; 2) rodzaj kredytu; 3) czas obowiązywania umowy; 4) stopę oprocentowania kredytu, zasady jej ustalania oraz warunki jej zmiany z podaniem indeksu lub stopy referencyjnej mającej zastosowanie do pierwotnej stopy oprocentowania kredytu; jeżeli umowa przewiduje różne stopy oprocentowania, informacje te podaje się dla wszystkich stosowanych stóp procentowych w danym okresie obowiązywania umowy; 5) całkowitą kwotę kredytu; w przypadku kredytów indeksowanych w walucie innej niż waluta polska należy wskazać kwotę kredytu w tej walucie obliczoną na dzień udzielenia informacji; 6) sposób i terminy wypłaty kredytu, a w przypadku kredytów indeksowanych w walucie innej niż waluta polska informację, na jakich zasadach następuje przeliczenie wypłaconej kwoty kredytu; 7) informację, że zmiana kursu waluty oraz stopy oprocentowania będzie miała wpływ na całkowitą kwotę kredytu oraz wysokość rat kapitałowo-odsetkowych; 8) informację o warunkach przeliczenia całkowitej kwoty kredytu na inną walutę; 9) informację o zasadach ustalania wysokości spreadu walutowego oraz sposobie informowania konsumenta przez bank o jego wysokości w 	<p>Zdecydowano o przyjęciu rozwiązania polegającego na częściowym uregulowaniu kredytów zabezpieczonych hipoteką w ramach projektowanej ustawy o kredycie konsumenckim w zakresie przedkontraktowych obowiązków informacyjnych oraz obowiązków informacyjnych w umowie. Jego przyjęcie uzasadnione jest potrzebą zapewnienia odpowiedniej ochrony konsumenta.</p> <p>Ponieważ umowy kredytu hipotecznego mają długoletni charakter, a także wysokość obciążenia jest bardzo wysoka, zakres obowiązków informacyjnych przedumownych, a także transparentność postanowień umów kredytu hipotecznego ma kluczowe znaczenie dla kredytobiorców. Z tego też względu, uzasadnione jest wprowadzenie regulacji w zakresie informacyjnym przedkontraktowym oraz kontraktowym na poziomie ustawy. Potrzeba uregulowania zakresu informacyjnego umów kredytów hipotecznych na poziomie ustawy, a nie na poziomie np. kodeksu dobrych praktyk wynika również z analizy obecnie obowiązujących regulacji w tym zakresie, dokonanej podczas prac nad założeniami do nowej ustawy o kredycie konsumenckim oraz ograniczonymi możliwościami oddziaływania Komisji Nadzoru Finansowego na egzekwowanie stosowania przez banki Rekomendacji KNF.</p>

	<p>czasie obowiązywania umowy;</p> <ol style="list-style-type: none"> 10) informację o wpływie spreadu walutowego na wysokość kredytu oraz wysokość rat kapitałowo-odsetkowych; 11) informację o wymaganym wkładzie własnym; 12) informację o możliwości i zasadach na jakich kredytodawca udziela karencji w spłacie kredytu; 13) informację dotyczącą obowiązku zawarcia umowy dodatkowej, w szczególności umowy ubezpieczenia; 14) zasady i terminy spłaty kredytu, w szczególności kolejności zaliczania rat na poczet należności kredytodawcy; 15) całkowitą kwotę do zapłaty przez konsumenta; 16) informację o wymaganych zabezpieczeniach kredytu; 17) informację o kosztach, które konsument zobowiązany jest ponieść w związku z umową o kredyt w szczególności odsetkach, opłatach, prowizjach, marżach oraz kosztach usług dodatkowych, jeżeli są znane kredytodawcy, z podziałem na koszty ponoszone przez konsumenta jednorazowo i okresowo oraz warunki na jakich koszty te mogą ulec zmianie; 18) informację o stopie oprocentowania zadłużenia przeterminowanego, warunki jej zmiany oraz ewentualne opłaty z tytułu zaległości w spłacie kredytu; 19) informację o terminie, sposobie i skutkach odstąpienia od umowy przez konsumenta, jeżeli kredytodawca lub pośrednik kredytowy przewiduje udzielenie konsumentowi takiego prawa; 20) informację o prawie konsumenta do spłaty kredytu przed terminem, jeżeli kredytodawca lub pośrednik kredytowy przewiduje udzielenie konsumentowi takiego prawa; 21) informację o możliwych kosztach, które poniesie konsument w przypadku spłaty kredytu przed terminem. <p>Art. 23. Kredytodawca lub pośrednik kredytowy przekazuje konsumentowi dane, o których mowa w art. 22, na formularzu informacyjnym dotyczącym kredytu zabezpieczonego hipoteką, którego wzór określa załącznik nr 3 do ustawy.</p>	
Art. 35	<p>Art. 35. 1. Umowa o kredyt zabezpieczony hipoteką powinna zawierać co najmniej dane określone w art. 69 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe oraz:</p>	<p>Zdecydowano o przyjęciu rozwiązania polegającego na częściowym uregulowaniu kredytów zabezpieczonych hipoteką w ramach projektowanej ustawy o kredycie konsumenckim w zakresie przedkontraktowych obowiązków informacyjnych oraz</p>

	<ol style="list-style-type: none"> 1) określenie opłat oraz innych kosztów związanych z udzieleniem kredytu, w tym opłatę za rozpatrzenie wniosku kredytowego, przygotowanie i zawarcie umowy o kredyt oraz warunki ich zmian; 2) całkowity koszt kredytu określony w dniu zawarcia umowy; 3) całkowitą kwotę do zapłaty przez konsumenta określoną w dniu zawarcia umowy; 4) zasady i koszty ustanowienia, zmiany lub wygaśnięcia zabezpieczeń i ubezpieczeń w tym kosztów ubezpieczenia spłaty kredytu; 5) prawo konsumenta do spłaty kredytu przed terminem; 6) termin, sposób i skutki odstąpienia od umowy przez konsumenta, jeżeli takie prawo konsumentowi przysługuje; 7) skutki niedotrzymania warunków umowy, ze szczególnym uwzględnieniem informacji o stopie oprocentowania zadłużenia przeterminowanego, warunkach jej zmiany oraz ewentualne opłaty z tytułu zaległości w spłacie kredytu; 8) sposób i warunki ustalania stopy procentowej, na podstawie której obliczana jest wysokość rat kapitałowo-odsetkowych - w przypadku kredytów o zmiennej stopie oprocentowania. <p>2. W umowach o kredyt zabezpieczony hipoteką indeksowanych w walucie innej niż waluta polska umowa, oprócz danych określonych w ust. 1, powinna dodatkowo zawierać informację o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wysokości raty kapitałowo-odsetkowej w walucie innej niż waluta polska; 2) zasadach i terminach ustalania kursu wymiany walut, przeliczania na walutę polską kwoty udostępnionego kredytu oraz wysokości rat kapitałowo-odsetkowych. 	<p>obowiązków informacyjnych w umowie. Jego przyjęcie uzasadnione jest potrzebą zapewnienia odpowiedniej ochrony konsumenta.</p> <p>Ponieważ umowy kredytu hipotecznego mają długoletni charakter, a także wysokość obciążenia jest bardzo wysoka, zakres obowiązków informacyjnych przedumownych, a także transparentność postanowień umów kredytu hipotecznego ma kluczowe znaczenie dla kredytobiorców. Z tego też względu, uzasadnione jest wprowadzenie regulacji w zakresie informacyjnym przedkontraktowym oraz kontraktowym na poziomie ustawy. Potrzeba uregulowania zakresu informacyjnego umów kredytów hipotecznych na poziomie ustawy, a nie na poziomie np. kodeksu dobrych praktyk wynika również z analizy obecnie obowiązujących regulacji w tym zakresie, dokonanej podczas prac nad założeniami do nowej ustawy o kredycie konsumenckim oraz ograniczonymi możliwościami oddziaływania Komisji Nadzoru Finansowego na egzekwowanie stosowania przez banki Rekomendacji KNF.</p>
Art. 46	<p>Art. 46. 1. W przypadku naruszenia przez kredytodawcę art. 35, konsument, po złożeniu kredytodawcy pisemnego oświadczenia, zwraca kredyt bez odsetek i innych kosztów kredytu należnych kredytodawcy, z zastrzeżeniem ust. 2, za okres 4 lat poprzedzających dzień złożenia tego oświadczenia i w sposób ustalony w umowie.</p> <p>2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, konsument ponosi koszty ustanowienia zabezpieczenia kredytu przewidziane w umowie.</p> <p>3. Roszczenie, o którym mowa w ust. 1, ulega przedawnieniu z upływem jednego roku od dnia wykonania umowy.</p>	<p>Rozwój wolnego rynku wiąże się z coraz większą różnorodnością oferowanych produktów, poprawą ich jakości, daleko idącą możliwością wyboru. Z punktu widzenia konsumenta wolny rynek stworzył możliwości zaspokojenia własnych potrzeb, spełnienia oczekiwań co do nabywanych produktów. Wciąż jednak konsumenci są znacznie słabszą stroną obrotu gospodarczego niż profesjonaliści zorientowani na rynku. Dlatego też wraz z rozwojem rynku i swobody kontraktowania coraz wyraźniej zauważalne staje się zapewnienie konsumentowi należytej ochrony. Skoro zatem ustawodawca krajowy nakłada obowiązki na kredytodawców udzielających kredytów zabezpieczonych hipoteką, należało wprowadzić przepis, który będzie sankcjonował ewentualne niewykonanie tych obowiązków.</p>
Art. 56	<p>Art. 56. 1. W przypadku odstąpienia przez konsumenta od umowy o kredyt wiązany, jeżeli spełnienie świadczenia przez kredytodawcę ma nastąpić na rzecz sprzedawcy lub usługodawcy, od którego konsument nabył towar lub usługę, konsument może odstąpić od umowy o kredyt</p>	<p>Dyrektywa 2008/48/WE w sprawie umów o kredyt konsumencki nie reguluje kwestii wzajemnych rozliczeń w przypadku odstąpienia od umowy o kredyt wiązany. W związku z powyższym ustawodawca krajowy może przewidzieć własne regulacje w tym zakresie. Proponowany w projekcie ustawy sposób rozwiązania kwestii rozliczeń w przypadku</p>

	<p>konsumencki przez złożenie kredytodawcy lub pośrednikowi kredytowemu oświadczenia, o którym mowa w art. 53 ust. 3.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, sprzedawca lub usługodawca jest zobowiązany do zwrotu kredytodawcy spełnionego na jego rzecz świadczenia.</p> <p>3. Kredytodawca przedstawia sprzedawcy lub usługodawcy kopię oświadczenia, o którym mowa w art. 53 ust. 3, wraz z żądaniem zwrotu kredytu.</p> <p>4. Konsument zobowiązany jest do zwrotu kredytodawcy odsetek należnych mu od dnia wydania towaru przez sprzedawcę lub rozpoczęcia świadczenia usług przez usługodawcę do dnia złożenia przez konsumenta oświadczenia, o którym mowa w art. 53 ust. 3, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia złożenia tego oświadczenia.</p> <p>5. W przypadku, gdy towar został wydany konsumentowi przed upływem terminu do odstąpienia od umowy o kredyt konsumencki, a konsument skorzystał z tego prawa, sprzedawca zachowuje roszczenie o zapłatę przez konsumenta ceny, chyba że konsument niezwłocznie zwróci towar, a sprzedawca go przyjmie; w takim przypadku umowa o nabycie towaru wygasa. Warunki dotyczące przyjęcia przez sprzedawcę towaru określa umowa między sprzedawcą a konsumentem. W przypadku umowy o świadczenie usług konsument powinien zwrócić usługodawcy wynagrodzenie za świadczoną usługę.</p> <p>6. Strony mogą postanowić, że wydanie towaru lub rozpoczęcie świadczenia usługi może nastąpić po upływie terminu odstąpienia od umowy o kredyt konsumencki, o którym mowa w art. 53 ust. 1.</p> <p>7. Zakazane jest uzależnianie prawa do odstąpienia od umowy o kredyt konsumencki od zwrotu towaru przez konsumenta.</p> <p>8. W przypadku odstąpienia konsumenta od umowy o kredyt wiązany, jeżeli spełnienie świadczenia przez kredytodawcę ma nastąpić na rzecz konsumenta, stosuje się przepisy art. 53 i 54.</p>	<p>umów powiązanych wydaje się rozstrzygać kwestie obecnie sporne i budzące wątpliwości interpretacyjne w tym zakresie.</p>
Art. 60	<p>Art. 60. W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. - Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2010 r. Nr 46, poz. 275) w art. 138c:</p> <p>1) § 1 otrzymuje brzmienie: „§ 1. Kto w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa zawiera z konsumentem umowę o kredyt konsumencki z rażącym naruszeniem wymagań dotyczących informacji przekazywanych konsumentowi przed zawarciem umowy lub treści umowy albo z pominięciem obowiązku doręczenia jej dokumentu, podlega karze grzywny.”;</p> <p>2) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu: „§ 1a. Tej samej karze podlega, kto zawierając z konsumentem umowę o kredyt konsumencki nie dopełnia obowiązku oceny ryzyka kredytowego.”;</p> <p>3) § 2 otrzymuje brzmienie:</p>	<p>Aktualnie obowiązująca ustawa z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim zawiera podobne rozwiązanie, dlatego opowiedziano się za jego utrzymaniem także w nowej ustawie.</p>

	<p>„§ 2. Kto w reklamach dotyczących kredytu konsumenckiego zawierających dane dotyczące kosztu kredytu konsumenckiego, nie podaje:</p> <p>1) stopy oprocentowania kredytu wraz z wyodrębnieniem opłat uwzględnianych w całkowitym koszcie kredytu,</p> <p>2) całkowitej kwoty kredytu,</p> <p>3) rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania, podlega karze grzywny.”.</p>	
Art. 61	<p>Art. 61. W ustawie z dnia 14 grudnia 1995 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 1996 r. Nr 1, poz. 2, z późn. zm. ⁶⁾) w art. 29 ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Do umów o kredyt konsumencki zawieranych przez kasy stosuje się przepisy ustawy z dnia 2010 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. Nr , poz.).”.</p>	Zmiana konieczna dla zapewnienia spójności ustawy o kredycie konsumenckim z innymi obowiązującymi ustawami.
Art. 64	<p>Art. 64. W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. Nr 197, poz. 1661, z późn. zm. ⁷⁾) w art. 16 w ust. 1 w pkt 1 lit. i otrzymuje brzmienie:</p> <p>„i) art. 58 ustawy z dnia 2010 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. Nr , poz.);”.</p>	Zmiana konieczna dla zapewnienia spójności ustawy o kredycie konsumenckim z innymi obowiązującymi ustawami.
Art. 65	<p>Art. 65. W ustawie z dnia z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. Nr 81, poz. 530) w art. 2 w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5) „umowie o kredyt konsumencki” - rozumie się przez to umowę, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 2010 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. Nr , poz.);”.</p>	Zmiana konieczna dla zapewnienia spójności ustawy o kredycie konsumenckim z innymi obowiązującymi ustawami.
Art. 66 i 67	<p>Art. 67. Traci moc ustawa z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. Nr 100, poz. 1081, z późn. zm. ⁸⁾).</p> <p>Art. 68. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.</p>	Przepisy przejściowe.
Załącznik	Wzór formularza informacyjnego dla kredytów zabezpieczonych hipoteką.	Wzór określa załącznik nr 3 do niniejszej Tabeli zbieżności, będący jednocześnie załącznikiem do projektu ustawy.

¹⁾ w wypadku projektu usuwającego naruszenie Komisji należy wpisać nr naruszenia, zaś w wypadku wykonywania orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości (czy to w trybie prejudycjalnym czy skargowym) należy podać datę wyroku i sygnaturę sprawy

²⁾ tabelę zbieżności dla przepisów Unii Europejskiej można wygenerować przy pomocy systemu e-step (www.e-step.pl/urzednik). W wypadku konieczności dodania uzasadnienia dla przekroczenia minimum europejskiego należy dodać odpowiednią kolumnę

³⁾ w tej części należy wskazać przepisy dyrektywy, decyzji ramowej, przepisy prawa UE, których naruszenie wskazała Komisja lub których wykładni dokonał Trybunał Sprawiedliwości

⁴⁾ w tej części należy wskazać wszystkie przepisy projektu aktu prawnego, które nie zostały wymienione w pierwszej części tabeli. Ze względu na konieczność ograniczenia projektów implementujących prawo UE do przepisów wyłącznie i ściśle dostosowawczych przepisy wykraczające poza ten zakres powinny mieć charakter wyjątkowy i być opatrzone uzasadnieniem konieczności ich wprowadzenia .

(*) jeżeli do wdrożenia danego przepisu UE potrzebne jest oprócz przepisu przenoszącego treść, także wprowadzenie przepisów zapewniających stosowanie (np. przepisy proceduralne, przepisy karne itp.), w tabeli powinny znaleźć się wszystkie te przepisy wraz z oznaczeniem ich jednostek redakcyjnych

(**) w wypadku wprowadzenia przepisów, które przekraczają minimum ustanowione przepisami UE (o ile jest to dopuszczalne) konieczne jest uzasadnienie zastosowania takiej normy

ⁱ⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 157, poz. 1119, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, z 2009 r. Nr 13, poz. 69, Nr 42, poz. 341, Nr 77, poz. 649, Nr 78, poz. 659, Nr 165, poz. 1316, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 201, poz. 1540 i Nr 223, poz. 1176 oraz z 2010 r. Nr 44, poz. 252.

ⁱⁱ⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727, Nr 167, poz. 1398 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119, Nr 190, poz. 1401 i Nr 245, poz. 1775, z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, Nr 192, poz. 1179, Nr 209, poz. 1315 i Nr 231, poz. 1546, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 42, poz. 341, Nr 65, poz. 545, Nr 71, poz. 609, Nr 127, poz. 1045, Nr 131, poz. 1075, Nr 144, poz. 1176, Nr 165, poz. 1316, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 201, poz. 1540 i Nr 213, poz. 1652 oraz z 2010 r. Nr 40, poz. 226, Nr 81, poz. 530 i Nr 126, poz. 853.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 101, poz. 1178, z 2001 r. Nr 8, poz. 64 i Nr 100, poz. 1081, z 2002 r. Nr 169, poz. 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2004 r. Nr 68, poz. 623 i Nr 146, poz. 1546, z 2006 r. Nr 183, poz. 1354 oraz z 2009 r. Nr 50, poz. 403 i Nr 127, poz. 1045.

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 93, poz. 889, Nr 191, poz. 1956 i Nr 243, poz. 2442, z 2005 r. Nr 157, poz. 1316, Nr 178, poz. 1479, Nr 180, poz. 1492 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 120, poz. 826, z 2007 r. Nr 75, poz. 492 i Nr 166, poz. 1172, z 2008 r. Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 20, poz. 106, Nr 62, poz. 504, Nr 166, poz. 1317 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 81, poz. 530 i Nr 127, poz. 857.

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 109, poz. 1030, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z Dz. U. 192, poz. 1693 oraz z 2005 r. Nr 157, poz. 1316.